

Apokalipszis most¹ – az Európai Uniós geopolitika útja

Tózsza István²

Összefoglalás

Az alábbi írás arra keresi a választ, hogy földrajzi, gazdaságföldrajzi szempontból mi motiválja és hová vezethet az Európai Unió Ukrajnával kapcsolatos politikája. Vajon helyes úton jár-e 2024-ben a magyar kormány külpolitikája, amikor jószerivel ő az egyetlen, amelyik következetesen „kilóg” az uniós tagállamok sorából és nem támogatja azok Ukrajna-politikáját? Még akkor sem, ha ezzel magára vonja az Unió vezetőinek, vezető testületeinek a gazdasági és politikai pressziókban megnyilvánuló rosszallását.³ Mi motiválja a háborút?

Kép forrása: F.F. Coppola 1979

<https://revistabecult.com.ar/wp-content/uploads/2022/06/Apocalypse-Now-768x432.jpg>

A világvége útja

„Amikor atomvillanást látunk, azonnal hanyat kell feküdnünk a földre úgy, hogy a cipőnk talpát a villanás irányába fordítjuk.” Tudták?⁴ Pedig így – feltéve, ha elég messzire vagyunk a robbanás centrumától – hála cipőnk vastag talpának, testfelületünk legkisebb területén ér minket a robbanást követő termonukleáris hőhullám. A kritikus távolság és a hőmérséklet a nukleáris robbanófej erejétől függ. Ez után azonnal egy lehetőleg hermetikusan zárt helyet, egészen pontosan légó – nem LEGO; légó, mint „légoltalmi” – pincét kell keresnünk, amely fel van szerelve

¹ *Apokalipszis* – görögül: világvége (Jelenések könyve). *Apocalypse Now* (1979) – Francis Ford Coppola látványos amerikai filmdrámája a vietnami háború idejéből Joseph Conrad: *A sötétség mélyén* (*Heart of Darkness*, 1899) című kisregénye alapján, amely a belga-kongói gyarmatosítás rémtettein át mutat rá az emberi lélekben lakozó feneketlen sötétségre, melyből rémtettek születnek.

² Geográfus, Neumann János Egyetem, Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ munkatársa; Nemzeti Közzolgálati Egyetem professor emeritusa

³ Az írás a Szerző saját állásfoglalását képviseli

⁴ Az 1960-as években, amikor a lakossági légoltalmi képzések még napirenden voltak, az atomvillanás megpillantásával kapcsolatos vicc: „Nézzék meg jól, mert többet olyat nem látnak.” ☺

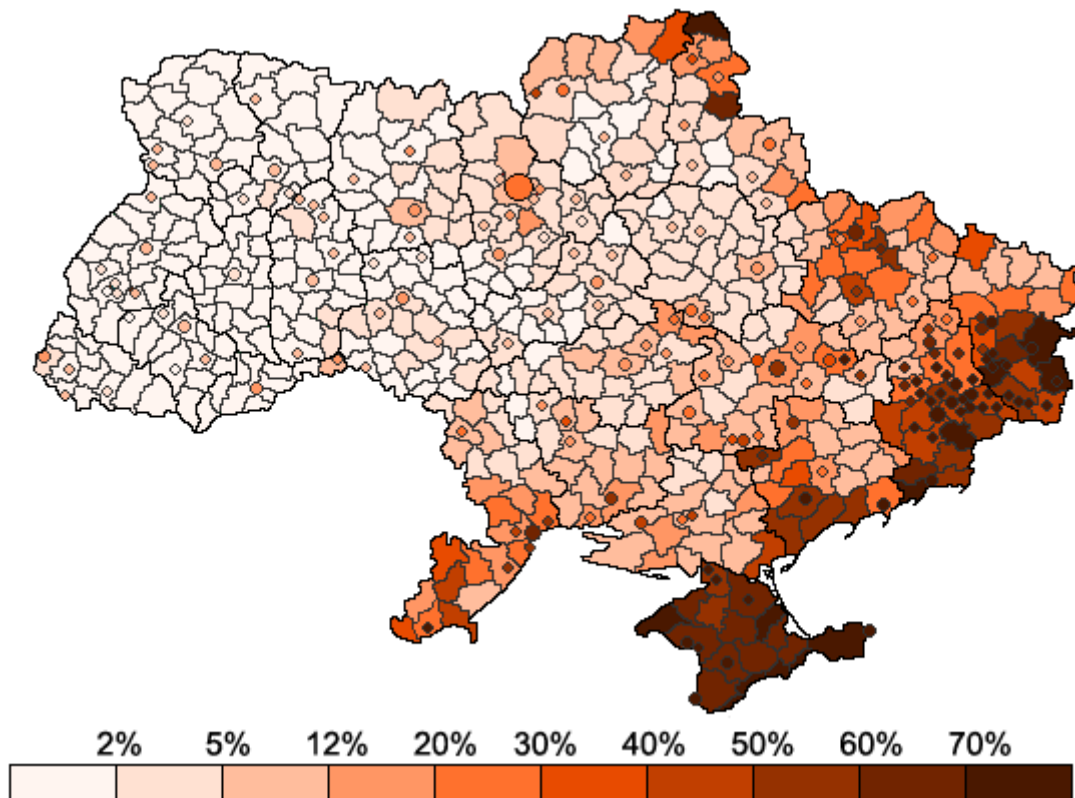
a napokon át történő túlélés alapvető eszközeivel, élelemmel, vízzel, higiéniaival. Innen nem szabad kimozdulnunk napokig, különösen, ha a szél a robbanás irányából fúj, és nem esik az eső. Ezen kívül jódtablettát kell bevennünk, arra az esetre, hogy ha a radioaktív jóddal, cézi-ummal és stronciummal fertőzött por elér minket és be kell, hogy lélegezzük, vagy ha később véletlenül elfogyasztunk ilyenekkel fertőzött élelmiszert, akkor a szervezetünkbe kerülő sugárzó jóddizotóp ne tudjon a pajzsmirigyben felhalmozódni, belülről sugározva roncsolni a sejteket és azok zárvaiból az immunrendszerünk által „bebörtönzött” karcinogén, rákkeltő kémiai anyagokat juttatni a szervezetbe. De vajon hol találunk légópincét? Jódtablettát? A válaszokat hatvan-hetven évvel ezelőtt minden kisiskolás is tudta. Havonta légógyakorlatokat tartottak a lakosságnak. Az 1950-es években még minden általános iskolás gyerek tudta, mit kell tenni atomtámadás esetén; hová kell menni, hogy kell túlélni. Pontosan tudták, hogy robbanás után meddig ér el a több ezer fokos hőhullám, mi a sugárveszély, mi az atomháborút követő „atom-tél” amikor egy éven át nem süt ki a nap, nincs mezőgazdaság, nincs élelmiszer és az egész élővilág, beleértve az egész emberiséget, sugárbetegségnek és tömeges mutációnak van kitéve.

Az 1950-es, 60-as években, még túl közeli volt a világháborúk emléke Európában és túlságosan valósnak tűnt a hidegháború nukleáris veszélye. Ma, a 2020-as években a háborút tudatosan megtapasztalt generáció lényegében kihalt; aki 1945-ben 20 éves körüli volt, és még él, az már 100 körül jár. Már azok is hetven felett járnak, akik a szüleik, nagyszüleik elbeszéléseiből hallhattak a háború borzalmairól. Ma már nem hogy a kisiskolások, de a felnőttek sem láttak légópincét, s fogalmuk sincs, mi lenne a teendő még egy hagyományos robbanófejekkel történő, „egyszerű” szőnyegbombázás esetén sem; nemhogy atomtámadás esetén. Mi lenne a teendő, ha egy-egy helyen átmenetileg megszűnne a légiközlekedés, a vasúti közlekedés, a városi tömegközlekedés? Ha az élelmiszerboltokban és áruházakban üresek lennének a polcok? Ha nem folyna a víz a csapból, ha nem lenne elektromos áram, és ha megszűnne az internet elérés? Mert a háborúval ez járhat. Amelyik országot totális háború – vagy atomcsapás – ér el, oda nem utaznak repülőgéppel külföldi diplomaták – mert nincs használható repülőtér. Ott nem lehet vonattal, autóval utazni szinte sehová – mert megsemmisülnek a vasúti csomópontok és nincs benzin. Onnan nem lehet mobilfelvételeket posztolni az interneten – mert ott nincs elektromos áram és nincs internet elérés. Továbbá nincs közigazgatás, nincs közbiztonság sem; és az emberi aljas indulatok is elszabadulnak; ökológia és káosz uralkodik.

Azok a politikusok, újságírók és szakértők, akik háborúról beszélnek, nyilván nem élték át Budapest ostromát 1944. december 25 és 1945. február 13 között. Nyilván nem voltak jelen Drezda szétbombázásakor 1945. február 13-án. De valószínűleg még a szüleik sem, akik mesélhettek volna nekik háborús „élményeikről”. Európában sokfelé lelkesen készülnek a háborúra: az Euro News TV csatorna mutatja 2024 júniusában, ahogy fiatal, lengyel lányok terepszínű katonaruhában, feketére mázolt arccal, géppisztollyal a kezükben bujkálnak és lövöldöznek egy erdőben, mintha számháborút játszanának igazi fegyverekkel. Tudatosan és meggyőződéssel készülnek arra, hogy az „oroszok meg fogják támadni Lengyelországot.” A legtöbb jól tájékozott, művelt európai uniós polgár tudni véli, hogy Ukrajna elfoglalása után az oroszok az egész Európai Uniót országról-országra haladva el akarják majd foglalni. Tehát fegyverrel kell őket megállítani és kiűzni az eddig elfoglalt ukrán területekről. Az interneten nevelkedő európai uniós fiatalság nagy része valami romantikus, internetes harci játéknak véli a háborút.

Geopolitikai szempontból lehet magyarázni, helyteleníteni, indokolni a 2022. februárban bekövetkezett nemzetközijog-ellenes orosz katonai beavatkozást Kelet-Ukrajnában. Például azzal, hogy 2014-ben az oroszbarát és az euro-atlanti közeledés politikája Kijevben konfrontálódott. Az ún. „Majdan-téri forradalom” utáni ukrán kormányváltás destabilizálta az országot. Az Európai Unióhoz és a NATO-hoz közelítő új ukrán kormány politikáját ellensúlyozandó, Orosz-

ország megszállta a számára geostratégiai fontosságú Krím-félszigetet és felfegyverezte az Ukrajna keleti országrészein, elsősorban a Luhanszk, Donyeck és Zaporozsje régiókban élő orosz nemzetiségi többséget. Ezzel egyidejűleg az új ukrán kormány és jogalkotás támogatásával fel erősödött az ukrán nemzeti nacionalizmus. 2014 – 2022 között Ukrajna keleti megyéiben gyakorlatilag polgárháborús állapotok uralkodtak. Nyolc év folyamatos nemzetiségi összecsapásai – melyet az ENSZ tehetetlenül szemlélte – a be nem tartott Minszki-egyezmények (2014 és 2015-ben), az agyonhallgatott Odesszai mérszálás (2014. május 5-én) és az ukrán nyelvtörvény provokálták ki a nemzetközi jog ellenes orosz katonai beavatkozást Kelet-Ukrajnában. Ezt azért nevezte kezdetben az orosz vezetés „különleges katonai műveletnek”, mert az ENSZ alapokmány 51. cikkelyére és a 260 (III) határozatra⁵ hivatkozva feljogosítva érezték magukat egy úgymond „különleges” beavatkozásra – amennyiben ezt „az ukrán területen élő orosz nemzetiség (népirtás elleni) védelme megkívánja”. Sajnos a katonai beavatkozás, illetve 2024-re az oroszok által is elismert háború nyolc éven át tartó előzményeiről a független euro-atlanti média – valamilyen megmagyarázhatatlan okból – nem tájékoztatja a független hírportálokból tájékozódó európai uniós választópolgárokat. Megjegyzendő, hogy az Ukrajna lakosságának a 0,4 %-át sem elérő kárpátaljai magyar nemzetiségi kisebbség is megtapasztalta a 2014. évi ukrán belpolitikai fordulat utáni magyarellenességet, nacionalista felvonulásokat, iskolabezárásokat, nyelvtörvényt.

Az orosz anyanyelvűek aránya Ukrajnában 2001-ben

Forrás: <https://hu.wikipedia.org/wiki/Ukrajna?variant=zh-cn#/media/F%C3%A1jl:Russianlang2001ua.PNG>

⁵ Az ENSZ Alapokmány 51. cikkelye esetében „a tagországoknak joguk van megvédeni magukat fegyveres támadás esetén, illetve beavatkozni a kollektív önvédelemben”. Az ENSZ 260 (III) határozata szerint nemzetiségi alapon bekövetkező népirtás és emberiség elleni bűntettek bizonyított tényállása esetén „van lehetőség katonai beavatkozásra más országok részéről”, ahogy ez a koszovói albánok, az ún. líbiai krízis, vagy a szíriai polgárháború és Irak esetében történt. A nemzetközi jogászok szerint az oroszok által állított adat, miszerint Kelet-Ukrajnában 2014 és 2021 között 6500 fegyveres felkelőt és 3400 oroszajkú ukrán állampolgárt öltek meg – nem volt dokumentálható. (Források: <https://civilek.info/2022/02/28/volt-e-nepirtas-donbaszban/> és https://en.wikipedia.org/wiki/Legality_of_the_Russian_invasion_of_Ukraine)

Balról jobbra: felgyűjtják a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség székházát (2018. február 26). eltávolítják a magyar Turul- emlékművet a „magyar szabadság várából”, Zrínyi Ilona Munkácsi várából (2022. október 14). A Vereckei-hágón álló magyar honfoglalási emlékművet sorozatosan meggyalázzák 2012 óta; felirata: „Ez itt Ukrajna” és „Halál a magyarokra”. Miért?

Képek forrásai:

<https://karpataljalap.net/2018/02/27/felgyujtottak-kmksz-szekhazat-ungvaron>

<https://atlatszo.hu/vilagterkep/2022/10/20/>

<https://karpataljalap.net/2012/08/17/verecsei-emlekmu-legujabb-felirata-halal-magyarokra>

A közvetlen geopolitikai okokon felül emelkedve azonban fel kell tenni azt a kérdést, hogy a kelet-ukrajnai orosz katonai beavatkozás, az ottani – elsősorban a katonai és az energetikai infrastruktúra ellen megindított – orosz háború és annak következménye valójában kinek az érdekét szolgálja, ki ennek a világháborúval, atomháborúval is fenyegető fegyveres összecsapásnak az *egyetlen* haszonélvezője? Vajon ki fog profitálni abból, ha az európai uniós NATO országok hadseregeket küldenek Ukrajna elszakított megyéinek, sőt a Krím-félsziget visszafoglalására?

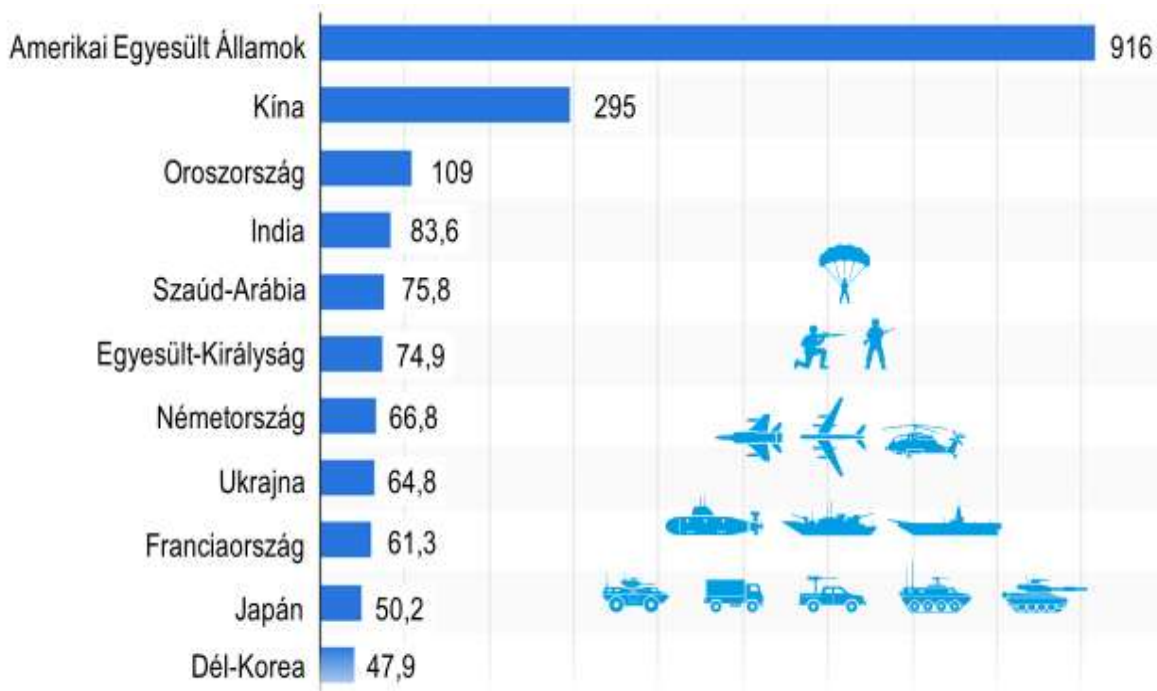
Cui prodest?

Cui prodest? – tegyük fel a régi római politikusok által használt kérdést: kinek az érdeke? Kinek állhat érdekében az, hogy ez a 2024-ben immár két éve tartó kelet-ukrajnai háború folytatódjék és akár egész Közép-Európát hadszínterré változtassa? Melyik ország érdekelt ebben? Melyik ország gazdasági fejlődését szolgálja ez? Az Apokalipszissel fenyegetett kelet-közép-európai országokét a Baltikumtól a Balkánig biztosan nem.

Oroszország érdeke? A szankciók és a háború megkezdése óta az orosz gazdasági növekedés a felére esett vissza. Fiatal férfiak ezrei haltak és halnak meg a harcokban. Összehasonlíthatatlanul nagyobb ez a veszteség, még ha ásványkincsekben gazdag kelet-ukrajnai területet is nyer vele Oroszország, mintha a 2014 előtti geopolitika és nemzetközi gazdasági trend folytatódott volna: a szoros gazdasági együttműködés az Európai Unióval és Kínával. A Kína által kezdeményezett Új Selyemút projekt szerves része volt – lett volna – Oroszország és Ukrajna is, a Kína és az Európai Unió között a prosperáló, „win-win” pozíciójú, békés gazdasági fejlődés jegyében.

Az Európai Uniónak ugyanígy nem érdeke az, hogy óriási összegeket fizet ki Ukrajna katonai támogatására és az állam működőképességének minimális szinten való fenntartására. Még akkor sem, ha „cserébe” évtizedekre hozzájut a reményei szerint győztes Ukrajna erőforrásaihoz.

Ehelyett az EU elveszítette a versenyképességét a világgazdaságban. Az EU a 2020-ban elszenvedett világvárossal járó -5,6 %-os csökkenés után a 2021. évi hatalmas, 6 %-os GDP növekedése 2023-ra 0,8 %-ra csökkent. Tehát nem profitál az ukrajnai konfliktusból, sőt, ilyen mértékű visszaesést csak 2009-ben és 2020-ban élt meg. Az EU fejlett technológiája, Oroszország végtelen erőforrása és Kína hatalmas termelési kapacitása a 2013-ban meghirdetett, kínai kezdeményezésű Új Selyemút projekt révén Eurázsia – mint szuperkontinens – a világ vezető gazdasági hatalma lehetett volna, élén az Európai Unió, Kína, Oroszország és Ukrajna szövetségével, megelőzve az Amerikai Egyesült Államokat. És ezen a ponton megérkezünk a válaszhoz is: az Új Selyemút kezdeményezést megghiúsító és az eurázsiai szuperkontinens gazdasági hegemóniájának elejét vevő ukrajnai háború sem az EU-nak, sem Oroszországnak, sem Kínának nem érdeke – a nagyhatalmak közül.

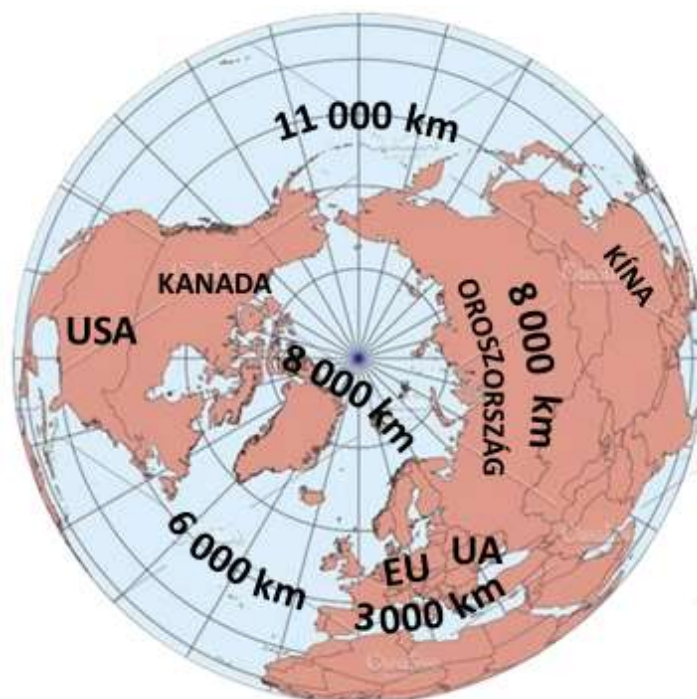

A katonai kiadásokra fordított összegek országonként 2023-ban (milliárd US dollárban)

Forrás:

<https://www.statista.com/statistics/262742/countries-with-the-highest-military-spending/>

Adódik a kérdés: miért lehet érdeke egy világháborúvá is szélesedhető ukrajnai konfliktus az Amerikai Egyesült Államoknak? Ha a közvetlen geopolitikai érveket tekintjük, akkor Észak-Amerikát – sem környezetének minőségét, sem lakosságának testi épségét tekintve – nem érinti egy közép-európai centrumú konfliktus, amennyiben azt hagyományos fegyverekkel vívják. Az észak-amerikai kontinens sziget jellege, az, hogy nyugati irányban nagyjából 9000 km-re fekszik egy kelet- és közép-európai konfliktus zónától – még az „óperenciás” tengeren is túl –, megvédi az USA-t. Még a hagyományos fegyverekkel vívott harcok robbanásaival járó légszennyezettség sem jut át egész Nyugat-Európán és az Atlanti-óceánon, mert ebben a földrajzi szélességben a nyugatias szelek uralkodnak a Földön, vagyis a háború során elszabaduló mérgező gázok is kelet felé, ellentétes irányban terjednek.

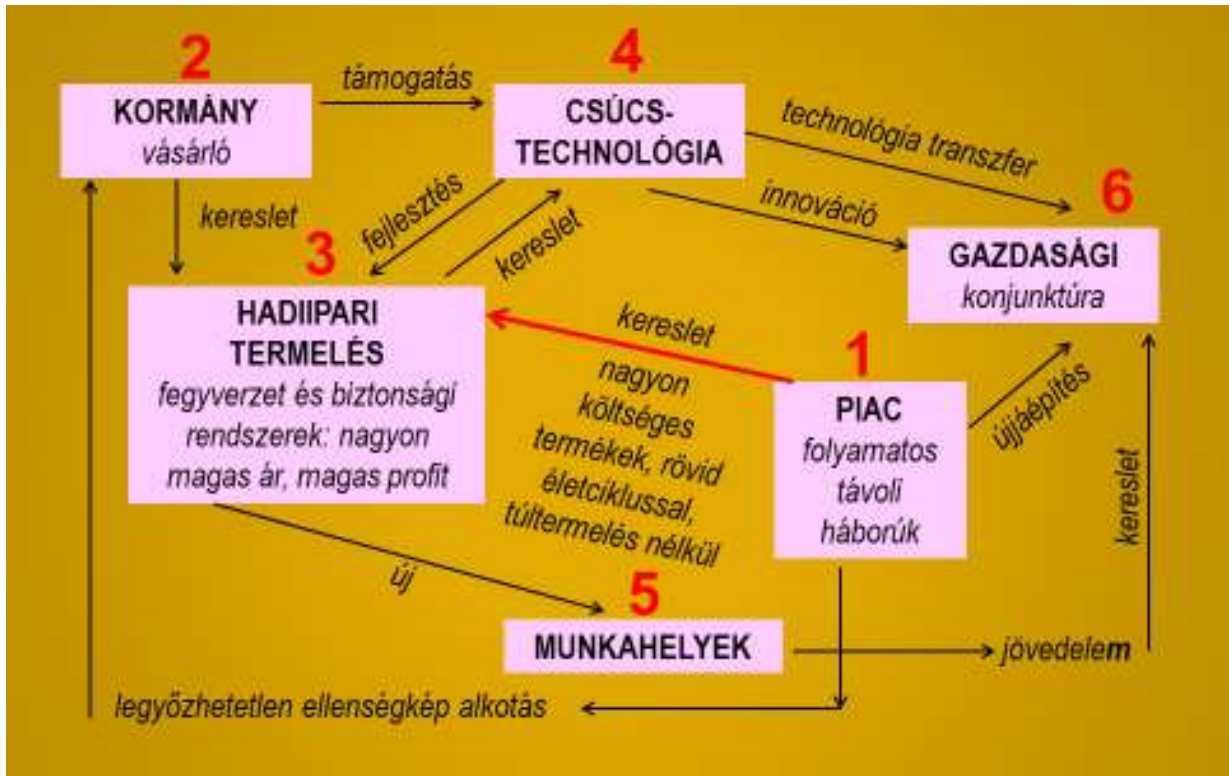

Az USA „sziget” elhelyezkedése az Északi-sark felől tekintve egy EU és Oroszország közötti, elsődlegesen Ukrajna (UA) területén vívott háborús térségtől; északra nagyjából 8, nyugatra 9, keletre 19 ezer km-es távolságra fekszik az uralkodóan nyugatias, tehát keleti irányba fújó szelek földrajzi szélességében

Forrás: saját szerkesztés

Ha a konfliktus Kínát is eléri, akkor pedig a Csendes-óceán irtatlan, 11 000 km-es szélessége védi az Amerika Egyesült Államokat, hozzáadva még az oroszországi 8000 km-es szárazföldi távolságot is, egy közép-európai háborús zónától. Az 1941. évi, Amerika ellen indított japán támadás is csak a Hawaii-szigetekig, illetve a Midway-szigetekig jutott, ahogy a szigetek neve is árulkodik: férlútig. Hagyományos fegyverekkel az előző két világháborúhoz képest egy „modern” háború esetén felmerül, hogy az Amerikai Egyesült Államok esetleg az Északi-sarkvidéken át könnyebben elérhető egy kelet- és közép-európai hadszíntérről, azonban a távolság még ebben az esetben is 8000 km körül van, nem beszélve arról, hogy ebből 3000 km-t Kanada légterén át kellene megtenniük a csapásmérő légi szállítóeszközöknek. Amerika tehát – talán a majdnem lakatlan Alaszkát kivéve – fizikailag biztonságban van. Más a helyzet természetesen, ha Kelet-Európában és Közép-Európa keleti felén atomháború tör ki. Az itt keletkező sugárzó por előbb-utóbb az egész Föld légkörére kiterjed, s utat nyit a halálos rákos pandémiának, amely elől nincs menekvés, mivel az atomrobbanások következtében a sugárzó porfelhő beborítja az egész Földet, és évekig tartó, sugárzó félhomályt, ún. „atomtelet” hoz létre, amely a jelenlegi élővilág teljes átalakulásával, leginkább kipusztulásával jár. Az USA legfejlettebbet részein a *troglodita* (barlanglakó), vagyis a föld alá kényszerített életmód jelenthet túlélést egy néhány százéves lakossági rétegnek, ideig-óráig, néhány évig. ... De ez már a tudományos-fantasztikus katasztrófafilmek témája.

Egy másik geopolitikai ok, ami miatt az USA számára gazdaságilag kifejezetten előnyös egy hosszan elnyúló katonai konfliktus, vagy akár hagyományos fegyverekkel vívott háború Oroszország és az Európai Unió között az, hogy ez óriási konjunktúrát jelentene az ország gazdasága számára. Ne feledjük, az I. és a II. világháború tette az USA-t globális szuperhatalommá.

A hadiipar gazdaságösztönző rendszere a gazdasági válság elkerülésére, a versenyképesség és a folyamatos növekedés biztosítására – egy fejlett, és a háborútól közvetlenül nem sújtott (attól távolosó) országban

A piaci igény és a kormányzati felhatalmazást összehangoló ellenségkép

A kormányzati megrendelések

A piaci kereslet

Hadiipar és csúcstechnológia

Hadiipar és gazdasági fejlődés

Forrás: saját szerkesztés; inzerit képek: internet

Munkahelyek, újjáépítés és gazdasági fejlődés

Csúcstechnológia és gazdasági fejlődés

A fegyverek és a biztonságtechnikai rendszerek gyártásánál csak az illegális kábítószerkereskedelem hoz nagyobb profitot. A haditechnikai eszközök méregdrágák, ugyanakkor nagyon rövid élettartamúak, hiszen megsemmisülnek, felrobbannak a harcok során. Termelésük nem vezet túltermelési válsághoz, sőt folyamatos irántuk a kereslet⁶. Ezek az eszközök ugyanakkor folyamatos fejlesztést igényelnek, hiszen a fegyverkezési versenyben az „ügyeletes ellenség” újabb és újabb fegyvereket vet be, melyek semlegesítésére és elpusztítására újabb és újabb technológia szükségeltetik. Folyamatos az igény a tudományos fejlesztésre. Ne feledjük, 21. századi „okos” világunk használati tárgyainak zömét a hadiipari fejlesztések gazdasági transzferének köszönhetjük⁷. A haditechnika gyártás megrendelője az állam. Ahhoz, hogy ezt az államot éppen irányító demokratikus kormányzat folyamatos megrendeléseket adhasson a fegyverzetgyártóknak, politikai felhatalmazásra van szüksége. Meg kell győznie a választópolgárokat, hogy szükséges a fegyvergyártás, szükséges a – távoli – háborúba történő beavatkozás, mert ott valahol egy félelmetes ellenség tevékenykedik, aki meg fogja támadni a választópolgárok békés, demokratikus társadalmát. „Az oroszok meg fogják támadni Lengyelországot, Németországot.” A legyőzhetetlen ellenségkép felvázolása, kitalálása elengedhetetlen része annak a gazdasági szerkezetnek amelyben:

- az újabb és újabb munkahelyeket adó fegyvergyártás prosperál;
- nőnek a jövedelmek és ezáltal a nő a belföldi kereslet és a gazdaság;
- nő a tudományos kutatás megrendeléseinek száma;
- a csúcstechnológia újabb és újabb tudományos eredményeket ér el, amelyek a hadiiparból viszonylag gyorsan „kikopva” a gazdaságban is megjelennek új termékek és szolgáltatások formájában.

A félelmetes ellenségnek ahhoz, hogy a kormányzat meg tudja győzni a közvéleményt, hogy miért szükséges fegyverkezni és háborúba lépni, valóságosnak kell lennie! Hiszen egyik társadalom sem akar háborút, egyik társadalom sem akarja a fiait egy háborúba, egy frontra küldeni, meghalni, csak azért, mert létezik valahol egy félelmetes ellenség. A félelmetes ellenségnek testet kell öltenie, hogy a kormányzat társadalmi és politikai felhatalmazást kapjon választóitól a háborúra. A félelmetes, legyőzhetetlen ellenségnek egy hatalmas flottája például csodával határos módon észrevétlenül átszeli a Csendes-óceán felét, és 1941. december 7-én megtámadja, elpusztítja az ott állomásozó, gyanútlan amerikai flottát, megölve 2403 embert. Ezek után nincs az a békepartí amerikai választópolgár, aki ne helyeselné a hadba lépést Japán ellen.

A félelmetes – ezúttal afgán illetőségű – terrorista ellenség 2001. szeptember 11-én például észrevétlenül eltérít négy hatalmas amerikai utasszállító gépet és a világ legfejlettebb légi erejével rendelkező országában, ahol ezt csodával határos módon nem veszik észre, 17 perces időkülönbséggel képes lerombolni a World Trade Center két ikertornyát New Yorkban, 2977 ember halálát okozva. 20 perc múlva két fegyvertelen (!) vadászgép felszáll – a világ legfejlettebb légi erejével rendelkező országában – és ellentétes irányban keresi a harmadik és a negyedik eltérített utasszállító gépet. Egy ilyen támadás után az amerikai választópolgárok természetesen felhatalmazzák a kormányt például Afganisztán elfoglalására.

⁶ Az 1946-1993 közötti hidegháborús időszak nagy „fegyverfogyasztói”: koreai háború, vietnami háború, kambodzsai népiirtás, afgán-szovjet háború, angolai háború, kongói háború, iraki-iráni háború, eritreai háború, dél-szudáni háború, 5 arab-izraeli háború, 2 dél-libanoni háború és az iraki öbölháború.

⁷ Például a nukleáris energia, a mikro- és az infravörös technológiák, a robotika, a félvezetők, a nyomtatott áramkörök, a mobil, az internet, a virtuális és a kiterjesztett valóság mind-mind eredetileg hadiipari fejlesztéseknek köszönheti létét.

A félelmetes terrorista ellenség például 2023 október 7-én betör a világ legjobban őrzött határán át Izraelbe, és ott vérengzést visz végbe, 1189 embert és gyereket bestiális módon kivégezve. Teszik ezt ráérősen, hét órán (!) keresztül, a csodával határos módon észrevétlenül, egy olyan kis területű országban, ahol a hadsereg 10 percen belül a helyszínen lehetett volna. A következmény – a teljesen jogos – megtorló háború az Irán által felfegyverzett és támogatott Gáza, valamint a későbbiekben esetleg Libanon ellen, ami az Iránnal való háborúhoz vezethet. Ami nem mellesleg, az EU energiaszükségleteit az orosz olaj és gáz sikeres lekapcsolása után biztosító Hormuzi-szoros lezárásához is vezethet. Mely esetben az EU egyedül az USA energiaellátására számíthat. A szintén félelmetes oroszok 2022 február 24-én minden ok nélkül lerohanják a demokratikus, a nemzetiségi jogokat messzemenően tiszteletben tartó, a NATO tagságukra vonatkozó nemzetközi geopolitikai egyezményeket betartó, szuverén Ukrajnát, 2024-ig mintegy félmillió embert meggyilkolva, vagy megsebesítve. A Hamasz terroristák és az orosz fegyveres erők – különösen, ha azoknak az egész Európai Unió elfoglalása a céljuk –, nem falra festett ördögök, hanem valóságos gyilkosok; nem egyszerű ellenségek, hanem – ahogy a példaként fentebb említett 2001-es afgán terroristák, vagy az 1941-es Pearl Harbor-i japán hadiflotta is – nagyon is valóságos ellenségek. Az ellenük indított fegyverkezés és háború tehát magától értetődő és találkoznia kell a választópolgárok meggyőzésével és politikai felhatalmazásával.

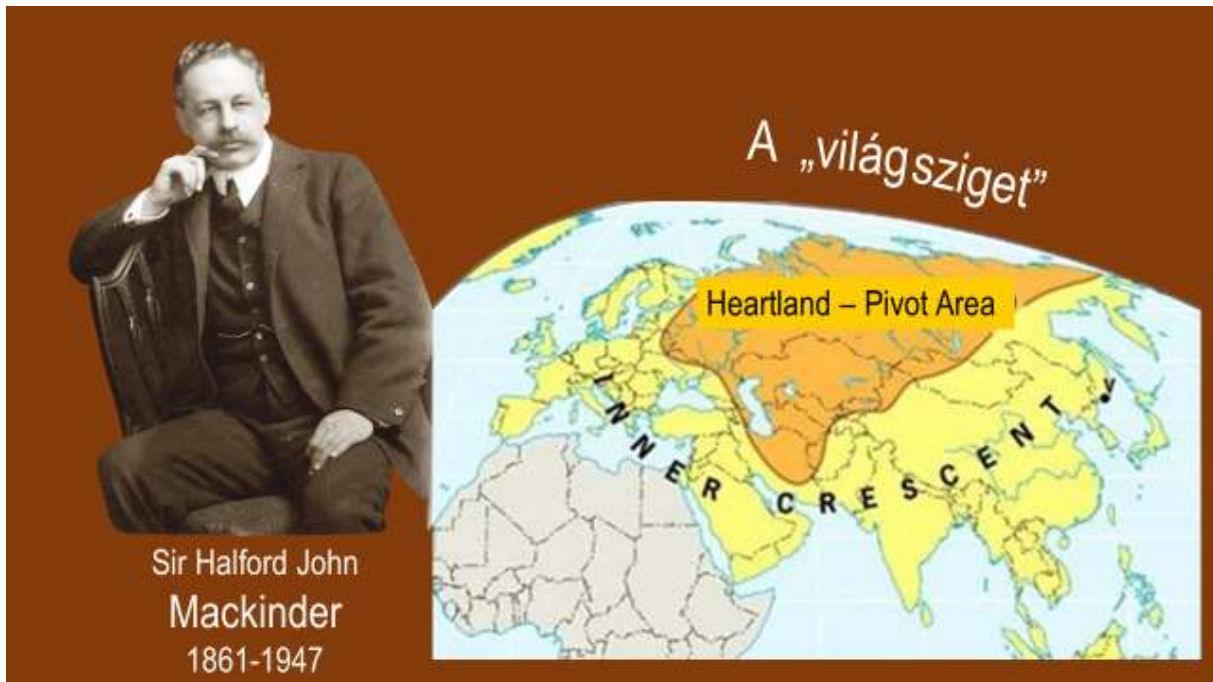
E két utóbbi példa ugyan nem az Amerikai Egyesült Államokra, hanem Izraelre és az Európai Unióra vonatkozik, azonban a fegyverkezésből és hadba lépésből a fő hadianyag szállító, az USA gazdasága profitál. Maga a fegyvergyártás – ha a termék felhasználásra kerül – erősíti ugyan a nyugat-európai fegyvergyártókat és így a nyugat-európai gazdaságokat is, de a hadi gazdaság „pozitív” gazdasági hatásai akkor érvényesülnek egy országban, ha az ő területén nem történik rombolás, vagyis a fegyverek felhasználása messze van. Ebben az értelemben egy Nyugat-Európa és Kelet-Európa közötti konfliktus a köztük lévő területet, elsősorban Közép-Európát érintené, vagyis pusztítaná el.

Összefoglaló ábra arról, hogy kinek állhat érdekében a 2013-ban meghirdetett Új Selyemút kínai kezdeményezéssel formálódó eurázsiai gazdasági „szuperkontinens” kialakulásának megakadályozása? Ez a 2020-ban (!) szerkesztett ábra egy várható „véletlen” konfliktus ki-robbanásának a pontos helyét (Ukrajna) is előre jelzi!

A „világsziget”

A geopolitikai gondolkodás a 20. század elején már felvetette a „világsziget” kifejezést – de nem Észak-Amerikára gondolva. A Mackinder-elmélet néven elhíresült geopolitikai nézet szerint: aki uralja Kelet-Európát, az uralja a *Heartland*-et (az ún. „szívterületet”); aki uralja a *Heartland*-et, az uralja a „világszigetet” (a *pivot area*-t); aki uralja a „világszigetet” az uralja a világot (Mackinder, 1919).

A Mackinder-elmélet (1906) szerinti „világsziget”, amely Kelet-Európát, Közép-Ázsiát és Szibériát foglalja magába

Forrás: saját szerkesztés; alaptérkép forrása:

<https://www.sinistrainrete.info/geopolitica/8877-federico-pieraccini-geopolitica-ordine-mondiale-e-globalizzazione.html>

Zbigniew Brzezinski a Nagy sakkjátszma című könyvében (1999) rámutat, hogy a világ geopolitikáját hogy-hogy nem, a „világsziget” katonai és gazdasági ellenőrzéséért folytatott harc motiválja. A „világsziget” kulcsa, amit *Heartland*-nek neveznek – Európa felől nézve – maga Kelet-Európa. Ne feledjük, hogy Kelet-Európa a Kárpátoktól az Urálig tartó kb. 2500 km-es, és a Szamojéd-tundrától a Kaukázus déli hegyláb felszínéig nyúló kb. 3500 km-es egybefüggő szárazföldi kiterjedésével önmagában nagyobb terület, mint a félszigetekkel, beltengerekkel, szigetekkel tagolt Nyugat-, Észak-, Dél- és Közép-Európa együttvéve! Legnagyobb részét Oroszország foglalja el a Kelet-Európai-síksággal, amely Európa legnagyobb kiterjedésű földrajzi tája. Kelet-Európában található Ukrajna is, mint a térség második legnagyobb országa, továbbá Belorusszia, Moldova és a Kaukázusban Grúzia, Örményország, valamint Azerbajdzsán.

A „világsziget” (Pivot Area) és kulcsa, a „szívterület” (Heartland) Brzezinski szerint

Forrás: saját szerkesztés, alaptérkép forrása:
<https://www.anforq.org/wp-content/uploads/2013/12/geographic-area.jpg>

Kelet-Európa, a „szívterület” (a Heartland) tartós elfoglalására tett világtörténelmi kísérletek keletről és nyugatról

Forrás: saját szerkesztés, alaptérkép forrása:
<https://www.anforq.org/wp-content/uploads/2013/12/geographic-area.jpg>

A történelem folyamán több olyan kísérlet is volt, melyben egy-egy kimagasló képességekkel, vagy – Hitler esetében – eszközökkel rendelkező vezető megpróbálta ideig-óráig fennhatósága alá vonni a „szívterületet” – a „világsziget” kulcsát, vagyis Kelet-Európát. A hunok (450 körül), a mongol Aranyhorda (az 1220-as, 40-es években), a francia *Grande Armée* (1812-ben) és a német *Wehrmacht* (1942-ben) saját koruk legütőképesebb hadseregeit képviselték – mint manapság a NATO ...

A világtörténelem során az oroszoké lett és a folyamatos háborúk ellenére maradt is Kelet-Európa döntő része, sőt egész Szibéria, maga a „világsziget”. Brzezinski az Amerikai Egyesült Államok szempontjából az alábbiakban foglalta össze a Szovjetunió, illetve 1993-tól újra Oroszország ellen alkalmazni ajánlott geostratégia lényegét:

- „*Block the Heartland's access to the oceans*” (Meg kell akadályozni Kelet-Európa kijutását a világóceánokra.)
- „*Keep the Heartland divided*” (Megosztva kell tartani Kelet-Európát – elkerülendő, hogy még egyszer egyetlen ország irányítása alá kerüljön, mint 1920 és 1993 között, a Szovjetunió idején.)
- „*Balance out the Heartland*” (Ellensúlyozni kell Kelet-Európát – földrajzilag, gazdaságilag, katonailag.)

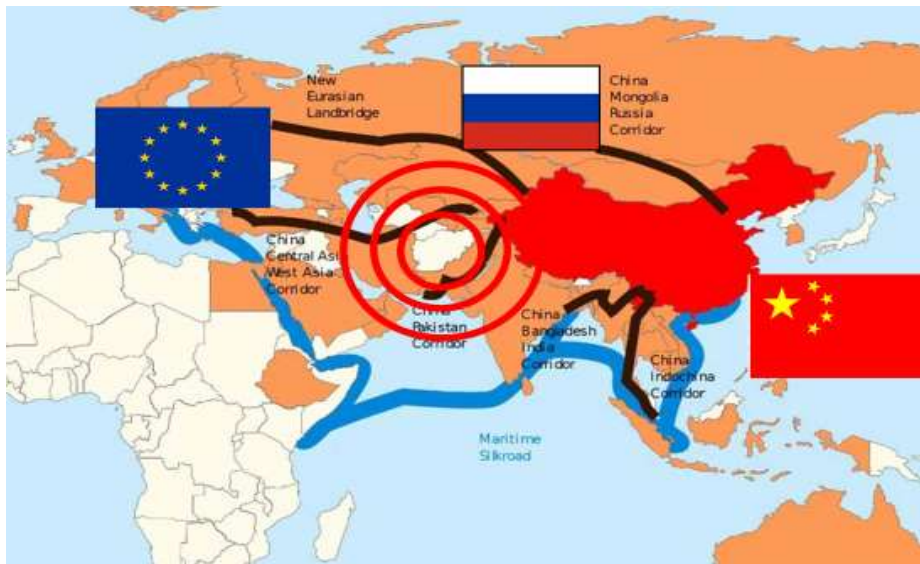
Kelet-Európa „ellensúlyozására” három alkalmas földrajzi hely adódik:

- (1) Afganisztán, a világ legszegényebb országa ahol a „világsziget” Indiai-óceánhoz való kijutásának a bázisát lehetett megteremteni, s a szovjet időkben a szovjet vezetés ezt felismerve, minden különösebb ürügy nélkül bevonult Afganisztánba 1980-ban, ahol az afgán ellenállók hat éven át küzdtek a szovjet megszállók ellen – amerikai fegyverekkel és kiképzőkkel. 2001-ben az Amerika ellen támadást indító Al-Kaida véletlenül éppen szintén afganisztáni bázisokkal rendelkezett, így az USA 20 éven át katonai ellenőrzés alatt tartotta ezt a területet. Feladása geostratégiai szempontból – sem – volt indokolt.
- (2) A Heartland „kiegyensúlyozásának” másik neuralgikus területe a Kaukázus, ahol a Szovjetunió 1993. évi szétesése nyitott utat a helyi háborúk szakadatlan sorának, amelyek a mai napig tartanak, s bármikor komoly regionális háború kialakulásának veszélyét jelentik. Itt Grúziában (új nemzetközi nevén Georgiában), Örményországban és Azerbajdzsánban az orosz katonai jelenlét, gazdasági érdekszféra, valamint a grúz és örmény társadalom részéről az euro-atlanti közeledés jóléti igénye rejti magában a háború veszélyét. Az, hogy Oroszország 2024-ben „átengedte” a Hegyi-Karabah nevű örmény enklávét Azerbajdzsánnak, azal magyarázható, hogy az iszlám azeriek jóindulatát meg kellett őriznie az ugyancsak iszlám Iránnal, Oroszország jelenlegi szövetségesével fenntartott szárazföldi kapcsolat biztosítása érdekében. Viszonzásul az örmények Amerikához pártoltak Oroszország mellől, de még ezzel együtt is fontosabb volt Oroszország számára az azeri „átjáró” biztosítása Irán felé.
- (3) A „komoly” regionális háború a harmadik lehetséges ponton alakult ki, amikor Ukrajna a jobb élet, a magasabb életszínvonal reményében az euro-atlanti közeledést, a NATO és az EU tagság elérését próbálta választani – amerikai bátorítással – 2014-ben.

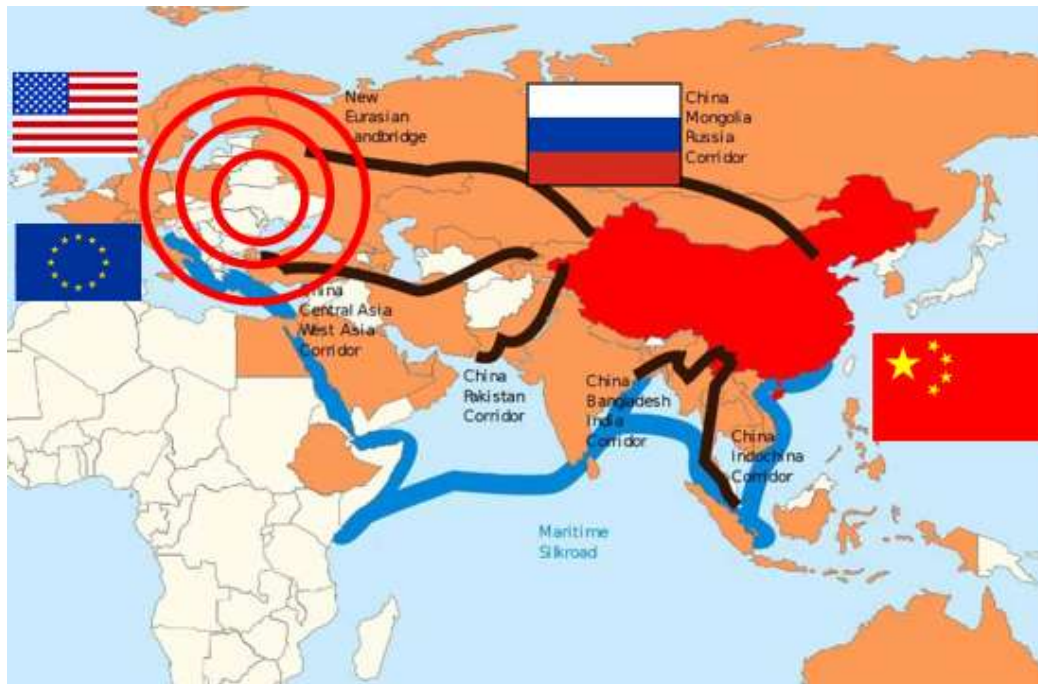
Főbb USA katonai támaszpontok a „világsziget”,
 illetve az ahhoz hozzáférést birtokló Oroszország és Kína körül

Forrás: <https://www.quora.com/With-an-estimated-750-military-bases-in-at-least-80-countries>

Fent: Afganisztán kulcsszerepe geostratégiai szempontból az Ázsiát (Kínát) és Európát (az Európai Uniót) összekötő kereskedelmi folyosó közepén, illetve a „világsziget” óceánok felé történő kitérés – blokkolási régiójaként. A véletlen műve, hogy a szovjetek 1979 december 24-én éppen Afganisztánba vonultak be. Szintén a véletlen műve, hogy 2001. szeptember 11-én éppen afgán illetőségű terroristák támadták meg az Amerikai Egyesült Államokat, amiért Afganisztánba az USA bevonult.

Forrás: saját szerkesztés; alaptérkép: <https://forsal.pl/artykuly/1391251.nowy-jedwabny-szlak.html>

Ukrajna kulcsszerepe geostratégiai szempontból az Ázsiát (Kínát) és Európát (az Európai Uniót) összekötő kereskedelmi folyosó nyugati végén, illetve a „világsziget” óceánok felé történő kitörési – blokkolási régiójaként. A véletlen műve, hogy 2022. február 24-én éppen Ukrajnát támadja meg Oroszország saját jól felfogott érdeke ellenére.

Forrás: saját szerkesztés; alaptérkép forrása: <https://forsal.pl/artykuly/1391251.nowy-jedwabny-szlak-mial-byc-wielki-projekt-a-jest-wielki-chaos.html>

Miért van szükség háborúra – földrajzilag – Európában?

A hét kontinens területtel arányos partvonal, vízrajzi, domborzati tagoltsága a legkisebb kontinens, Európa esetében a legnagyobb

Forrás: <https://zspace.com/edu/lessons/continental-drift>

George Friedmann (2015), a magyar származású, világszerte ismert geopolitikus előrejelzése szerint „Afrika az a hely, ahová ne menjünk” mert az elkövetkező évtizedekben folyamatos háborúk várhatók, ahogy a gyarmati sorból való felszabadulás óta eddig is. Ez természetesen nagyon jól jön az amerikai és európai fegyverexportőröknek. Az afrikai háborúk oka abban rejlik, hogy a gyarmatosító angolok, belgák, franciák a törzsi, nemzetiségi területekkel mit sem törődve húzták meg az államhatárokat. Következésképpen az afrikai országok geopolitikailag instabilak (Tózsza 2016). Évtizedek, évszázadok véres háborúi kellenek ahhoz, hogy olyan stabilnak gondolt államhatárok jöjjenek létre, mint Európában például, ahol a volt Jugoszlávia felbomlásával járó délszláv háború (1991-95) és a kaukázusi országok rendszerváltását követő helyi háborúk (1993-2024) kivételével a legtöbb országban, 2024-ben: immár 79 éve (!) nem volt háború.

Az emberiség állandóságra vágyik, ám ott, ahol ez az állandóság adott – az Egyenlítő alatt, a trópusi erdőkben és az Északi-sarkvidéken – az állandó, változatlan környezethez hozzászokott emberi társadalom nem fejlődik. Ha a 19. és 20. század modern utazói nem jutnak el Grönland és Alaszka kietlen hómezőire, vagy az amazonasi, kongói, új-guineai őserdők mélyére, ott még a mai napig is kőkorszaki technológiai színvonalon élnének a bennszülöttek.

Ahol állandó a földrajzi környezet, nincs nyár és tél, száraz- és esős évszak, ott nincs társadalmi fejlődés

Képek forrása: <http://www.johntyman.com/torembi/t002.jpg> és <https://www.quora.com/What-is-an-igloo>

Fejlődés ott következett be, ahol télen hideg van, nyáron meleg van, az évnek egy szakaszában van eső, másik szakaszában aszály van. Az ilyen helyeken az embereknek fel kellett találniuk a mezőgazdaságot és állattartást, az öntözést, a vas eszközöket és a fegyvereket, az acélt, a gőzgépet és így tovább. Amikor már közigazgatással szabályozott társadalmakba szerveződve éltek az emberek, az első nagy birodalmak a mezőgazdaságra alkalmas talajon (Kínában, Indiában), a nagy folyók mentén (Mezopotámiában, Egyiptomban), a szubtrópusi és a mediterrán régiókban alakultak ki. A hatalmas, homogén területen a mezőgazdaságra kedvező környezet gazdag termést adott, többet, mint amennyit el tudtak fogyasztani. A többletet a birodalmak uralkodói szedették össze, halmozták fel – istenkirályok lettek.

A hatalmas afrikai, ázsiai és amerikai homogén földrajzi régiókban istenkirályok birodalmi alakultak ki

Képek forrásai: <https://www.livescience.com/22621-pyramids-giza-sphinx.html>
<https://www.historyskills.com/classroom/ancient-history/anc-new-kingdom-reading/>
<https://kulturtapas.hu/utazas/mesebeli-utazas-maja-piramisok-nyomaban/>

Volt azonban egy kis kontinens, a főleg a kontinentális éghajlati övben, ahol szintén megjelentek a vas eszközök, a mezőgazdaság, ahol télen hideg volt és ruházkodni kellett, megjelent a kézműipar. Ezen a kis kontinensen is voltak uralkodók, akik szerettek volna istenkirályok lenni, mint a kínai császárok, vagy a fáraók, de nem volt elég hatalmuk hozzá, mert kicsi volt a „birodalmuk”. Miért nem tudtak igazán hatalmas birodalmak kialakulni ezen a kis kontinensen – az egy, Római birodalom kivételével az európai mediterrán régióban – ahol Caligula császár még a lovát⁸ is konzulnak akarta nyilvánítani?

A válasz Európa tagoltságában keresendő. A hatalmas, homogén egyiptomi, kínai, babilóniai birodalmak területe majd’ akkora volt, mint egész Európáé. Európa partvonalát számtalan sziget, félsziget, beltenger, öböl tagolja. A kis kontinens magashegységek (a Pireneusok, az Alpok, a Kárpátok) és sok középhegység, folyó tagolja domborzatilag. Ez elszigeteltséghez, viszonylag sok kis nemzetiség, nép, népcsoport kialakulásához vezetett. Itt is haladt a termelés, a kézműipari szakosodás, de a többleterméket nem gyűjtötte be az istenkirályok közigazgatása, mert nem voltak istenkirályok. Így a többletermék a piacon talált gazdára, megindult a kereskedelem és ennek folyományaként kialakult – elsőként a világon – az árutermelés, a polgárosodás, a piacgazdaság, a kapitalizmus.

Ez azzal járt, hogy amikor megindultak a „nagy földrajzi felfedezések”, Pizarro vagy Cortés néhány száz modern fegyverekkel felszerelt katonával százezres inka vagy azték hadseregeket tudott legyőzni az Újvilágban. Így a legkisebb kontinens, Európa vívta ki magának a jogot, hogy „felfedezze”, vagyis gyarmatosítsa, kirabolja az összes többi kontinens – a fagyos Antarktisz kivételével.⁹ Európában azonban nem minden népnek adatott meg a gyarmatosítás kiváltsága, csak a kapurégiókban kialakult államoknak (elsőként a viking skandinávoknak, utána Spanyolországnak és Portugáliának), valamint a polgárosodás és a piacgazdaság útjára lépő kapurégiók államainak, mint Hollandia és Anglia, illetve kicsit később Franciaország.

Az Atlanti-óceánra és a világtengerekre nyíló „kapukkal”, kikötőkkel rendelkező országok a nagy földrajzi felfedezések során megkezdték a távoli kontinensek kirablását

Képek forrása: <https://www.legendsofamerica.com/ah-christophercolumbus/>
<https://issuu.com/humanitiesandsocialsciences/docs/the-spanish-conquest-of-the-americas-overview-ma>

Az európai expanzív erőközpontok alábbi, képregény-szerű története rávilágít az európai kiindulási ponttal járó világháborúk végső – földrajzi – okára:

⁸ Incitatus (= sebes, gyors) kb. 35-41

⁹ Az Antarktisz földjében található ásványkincsek kirablása a jégtakaró miatt még várat magára; és mivel szerencsére ott nem élnek őslakosok, ennek kárvallottjai „csak” a pingvinek lesznek ☺.

Nagy Sándor makedón-görög birodalmának keleti terjeszkedése egész Kis-Ázsiát, Egyiptomot, a Közel-Keletet és Perzsiát foglalta el, egészen Indiáig.

A Római Birodalom a skót határtól Észak-Afrikáig és Egyiptomig, a Rajna és a Duna vonalán keletre Szíriáig terjedt az egész Földközi-tenger mediterrán régiójában.

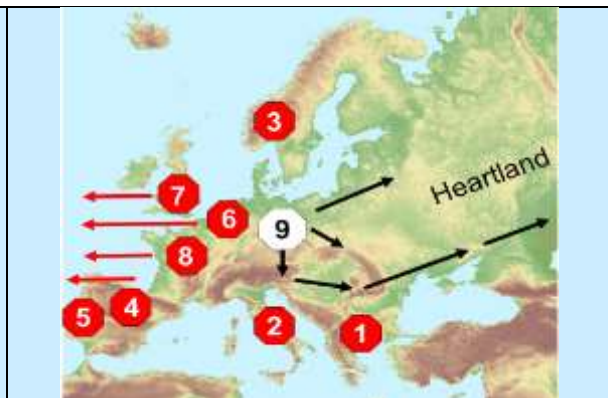
A skandináv viking expanzió egész Európa partvidékét végig rabolta; nyugati irányban Amerikáig jutottak, keleti irányban a nagy folyók mentén létrehozták az első orosz államokat (Kijev, Novgorod).

A spanyol és a portugál erőközpontok expanziója messzire kilépett Európából; a világot körbe hajózva elsősorban Észak- és Dél-Amerikát, valamint a délkelet-ázsiai szigetvilágot rabolta ki és gyarmatosította.

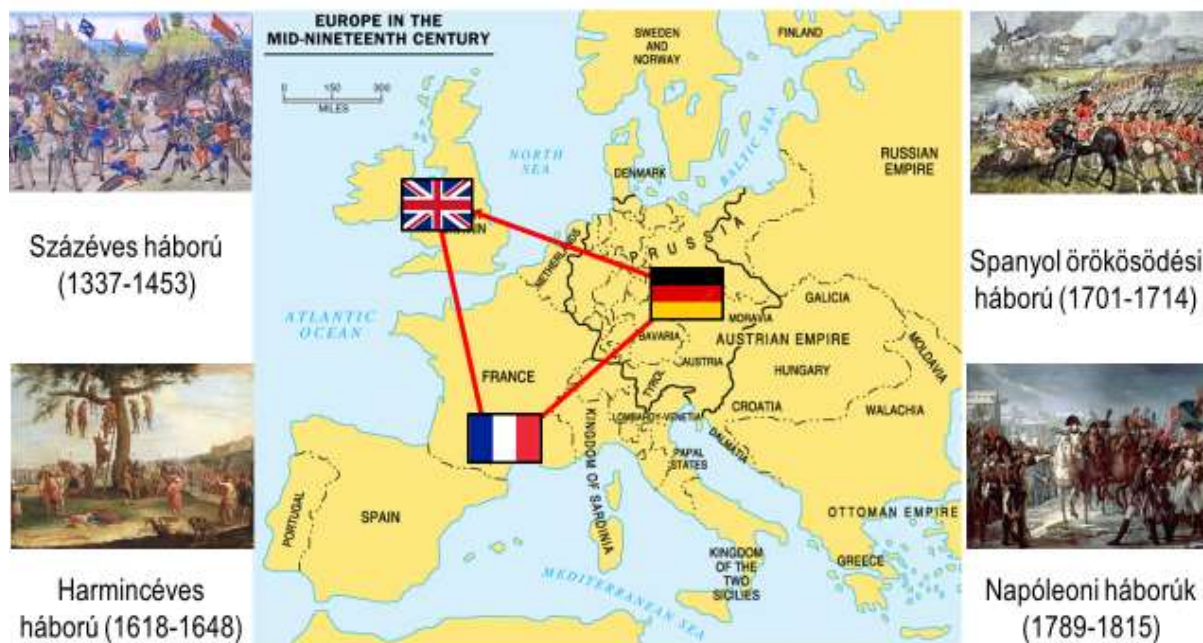

A gyorsan polgárosodó Hollandia a kelet-ázsiai és a Karib szigeteket; Anglia Észak-Amerikát, Indiát, Egyiptomot, Közép- és Dél-Afrikát, Ausztráliát gyarmatosította, létrehozva a világ valaha létezett legnagyobb birodalmát; Franciaországnak Kanada egy része és Észak-Afrika jutott.

Az európai erőközpontok (1. makedón, 2. római, 3. viking, 4. spanyol, 5. portugál, 6. holland, 7. angol, 8. francia) expanziójából a német egység évszázados hiánya miatt a németek (9) kimaradtak; ezért keleti irányba, a „Heartland” felé terjeszkedtek, ami földrajzi Casus belli (ok a háborúra).

Amikor a német egység Otto von Bismarck kancellárnak köszönhetően 1871-ben létrejött, és megszűnt az egykori Német-Római Birodalom több évszázados széttöredezettisége, a világot már felosztották egymás között; elsősorban az a két nagyhatalom, az angol és a francia, amelyek aktív szerepet játszott az európai német hegemonia megakadályozásában. Németország, amikor megerősödve gyarmatosítani szeretett volna, már csak néhány jeges-tengeri szigetre, vagy afrikai sivatagos régióra „tehetett rá a kezét”.

Az angol – francia – német geopolitikai erőközpontok legnagyobb fegyveres konfliktusai az egyensúly fenntartása, megőrzése érdekében

Forrás: saját szerkesztés; alaptérkép: Europe in the mid-nineteenth century

Kézenfekvő tehát, hogy a német geopolitika figyelme keletre, az eurázsiai szárazföld felé fordult. Ehhez – mintegy ugródeszka – rendelkezésére állt az 1867-ben megalakult legnagyobb közép-európai erőközpont, az Osztrák-Magyar Monarchia, melyen keresztül mind a Balkán, mind az oroszok által uralt Kelet-Európai-síkság könnyen elérhető volt számukra. A németek oroszországi megjelenése nem volt előzmények nélküli, már az orosz államot nagyhatalommá tévő I. Péter cár is német technológiát és szakértelmet importált az orosz nehézipar első és legnagyobb központjainak kialakításában, a Donyec-medencében és a Volga folyó mentén, ahol jelentős német nemzetiségű régiók jöttek létre. Bár a Mackinder-elmélet csak 1919-ben látott napvilágot a „világsziget” és a „szívterület” megnevezésekkel, az angol és a francia geopolitikai erőközpontok érezték, hogy a német technológia és tudás a végtelen kelet-európai, közép- és észak-ázsiai erőforrásokkal párosulva veszélyezteti világuralmi pozíciójukat. Ezen a ponton a háború angol-francia koalícióval a németek és az Osztrák-Magyar Monarchia ellen elkerülhetlenné vált. Arra volt még szükség – hiszen mind Anglia, mind Franciaország demokratikus berendezkedésű ország volt – hogy a háborút a németek, vagy az osztrákok kezdjék el, mint agresszorok ... Az sem volt mindegy, hogy a háború hol törjön ki – véletlenül.

1914. június 28-án Szarajevóban, az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozó Bosznia fővárosában lelőtte a Habsburg trónörökösét egy Gavrilo Princip nevű diák, aki véletlenül éppen szerb származású volt.

Ez a térkép megmagyarázza, hogy az I. világháborúnak miért Szerbia ellen kellett kitörnie. Az európai kontinenst északnyugat-délkelet irányban kettévágó geopolitikai katonai szövetség Szerbia és Románia elestével szabad kezet kapott volna keleti irányban a Heartland és a „világsziget” felé való terjeszkedésben.

Forrás: saját szerkesztés; alaptérkép forrása: <http://tortenelemcikkek.hu/node/107>

Szerbia volt az a „gyenge láncszem”, amely a nyugati szövetséges hatalmakat, az antantot, Oroszországgal összekötötte. A német, osztrák-magyar, bolgár és török szövetség geopolitikai kényszerpályán volt, amikor Szerbiát támadta meg a világháború nyitányaként. A háború két-három év elteltével a központi hatalmaknak javára látszott fordulni, különösen, miután a németek a svájci emigrációból „hazaküldték” Lenint, aki bolsevik forradalmat kirobbantva kiléptette Oroszországot a háborúból. Ezen a ponton, 1917-ben az Amerikai Egyesült Államok is beavatkozott a háborúba az antant oldalán, világháborúvá szélesítve azt.

Az USA-ban a választópolgárok nem akartak háborút, az amerikai politika az ún. Monroe-elvet követte, miszerint „Amerika az amerikaiaké”. Ennek eredete az, hogy 1823 december 2-án James Monroe elnök a kongresszushoz írt üzenetében megfogalmazta, hogy Amerika nem fog beavatkozni az európai gyarmattartó hatalmak egymás közötti háborújába. Ennek megfelelően 1914 után az USA mind az antantnak, mind a központi hatalmaknak szállított fegyvereket. Amikor azonban az oroszok kilépésével a németek felé fordult a hadiszerencse és -helyzet, az USA kormányának mérlegelnie kellett a német győzelem következményeit. A hatalmas angol és francia gyarmatbirodalom „jó (likvid) adósokká” tehető az antantot, míg a németeknek nem voltak gyarmatokban mérhető „kintlévőségei”. Ezért ürügyre volt szükség ahhoz, hogy az USA belépjen a háborúba a németek ellen. Véletlenül éppen ekkor fogtak el egy Mexikónak címzett német táviratot, melyben az állt, hogy ha az USA hadba lépne az angolok mellett, akkor Németország támogatná Mexikót, hogy visszaszerezze az USA-tól az 1846-48-as háborúban végleg elveszített Texast. A távirat második felét tették közzé, ami hatalmas felháborodást váltott ki az USA-ban, nevezetesen, hogy a németek – európai győzelmük esetén – visszaadnák Texast

Mexikónak. Ezért az USA kormánya társadalmi felhatalmazást kapott a „távoli” háborúba történő fegyveres belépésre. Az amerikai segítséggel elért antant győzelem legfontosabb következményei:

- az USA a háborús konjunktúrával gazdasági világhatalommá lépett elő;
- a világ addigi urainak, a briteknek a gyarmatbirodalma megrogyant, akárcsak a franciáké;
- létrejött a kommunista Szovjet-Oroszország; viszont teljesült az európai nagy háború – az I. világháború – legfontosabb célja:
- *a németeket az angolok és a franciák amerikai segítséggel elválták a kelet-európai terjeszkedés és a világhatalom lehetőségétől.*¹⁰

Mint azt a történelemkönyvekből tudhatjuk, az I. világháborút lezáró – igazságtalan – béke magában hordozta a II. világháború elkerülhetetlenségét. A világgazdasági válság hatására kialakuló olasz és német fasizmus, illetve Japán kelet-ázsiai birodalom-építése lángba borította Európa és Kelet-Ázsia nagy részét. Az USA választópolgárai természetesen megint nem szertették volna háborúba küldeni a fiatal amerikaiakat. Az amerikai közvéleményt a már említett Pearl Harbor-i japán támadás győzte meg a hadba lépés elkerülhetetlenségéről.

A véletlen műve lehet, hogy a Hawaii-szigetekhez észrevétlenül megérkező hatalmas japán flotta¹¹ 1941. december 7-én csapott le, éppen akkor mikor még tartott Moszkva német ostroma. Az egész Nyugat- Dél- és Közép-Európát elfoglaló németek 1941 október 2-án már a Kelet-Európai-síkság közepén, Moszkva alatt álltak, 1000 km mélyen a Szovjetunióban. Ha 1941 telén, 1942 tavaszán a németek még 1600 km-t tudtak volna keleti irányban előre törni, egészen az Urál-hegységig, akkor övük a Heartland! Szabad az út a „világsziget” hihetetlen mennyiségű erőforrásaihoz, amelyek, ha nem a gyenge technológiájú szovjet oroszok, hanem az erős technológiával rendelkező németek kezében vannak, a világ uraivá teszik őket. Európában már csak egyedül Anglia állt ellen a náci Németországnak. Az USA-nak tehát *mindenképpen* hadba kellett lépnie, a kormánynak meg kellett kapnia a társadalmi felhatalmazást ehhez. Természetes, hogy a japánok észrevétlenül jutottak el Pearl Harborig ...

Még egyszer összefoglalva a II. világháború legfontosabb következményeit:

- mind Anglia, mind Franciaország fokozatosan elveszítette gyarmatbirodalmát;
- az USA a világ vezető gazdasági hatalmává vált, a háborúból megerősödve került ki;
- megjelent a háborúból szintén győztesen és nagyhatalomként kikerülő Szovjetunió által vezetett szocialista országok tábora, a világ bipoláris erőközpontúvá vált, megjelent a hidegháború szankciós politikája a két világhatalom között;
- a világ újólá megmenekült attól, hogy a németek hozzáférjenek a „világsziget” feletti uralomhoz;
- Németország keleti tartományait az oroszok tartották megszállva 41 éven át 1990-ig, a német újraegyesítésig¹².

¹⁰ Sajnos ezért a legnagyobb árat nem is Németország vagy Ausztria, hanem Magyarország fizette! Ugyanis a németek keleti irányú izolálásának az eszköze az volt, hogy az Osztrák-Magyar Monarchiát – mint a németek keleti irányú földrajzi ugródeszkáját és hídfőállását – egyszer s mindenkorra fel kellett számolni. Ezt úgy kellett megtenni, hogy a Monarchia legerősebb láncszemét, a földrajzilag központi helyet elfoglaló Magyar Királyságot kellett nemzetiségi alapon úgy feldarabolni, hogy a határok mentén mindenütt maradjon 10 %-nál lehetőleg nagyobb arányú nemzetiségi kisebbség az utódállamokban. Ez biztosíthatja földrajzilag egy újabb keleti irányú német „ugródeszka”, egy német gazdasági orientált nagyhatalom kialakulását megakadályozó geopolitikai instabilitást Kelet-Közép-Európában több mint száz éven keresztül – mint az 2021-ben már be is bizonyosodott.

¹¹ 31 csatahajó és 6 repülőgéphordozó anyahajó.

¹² Ebben a magyaroknak elévülhetetlen érdemei vannak, mert az ún. Páneurópai Piknik idején, 1989 augusztus 19-én több száz Magyarországon tartózkodó kelet-német turista törte át a határt, majd szeptember 11-én több

- Az Európai Unióban a gazdaságilag egyre erősödő Németország sikeresen kezelte a keleti, orosz megszállás alól felszabadult tartományok felzárkóztatását és a 2000-es évekre egyértelműen az Unió gazdasági motorja és legfőbb ereje lett.

Felmerül a kérdés, hogy ezzel véget érnek-e az európai világháborúk, véglegesen rendeződik-e az európai angol – francia – német rivalizálás¹³, illetve a világban kialakult amerikai – szovjet ellentét, a „jó és a gonosz” harca, ahogy Ronald Reagan elnök megfogalmazta. Úgy tűnt, hogy a Szovjetunió 1990-91-ben végbemenő felbomlásával megnyílik Európa útja a békés gazdasági fejlődés előtt. Ezt a délszláv háború (1991-2000) a Jugoszlávia utódállamai közötti nemzetiségi harcok és tömeggyilkosságok, valamint a Kaukázusi szovjet utódállamok közötti folyamatos fegyveres konfliktusok árnyékolták be, de az egész európai kontinens nem borult lángba; 1945-től napjainkig (2024) majd’ nyolc évtizeden keresztül.

A III. világháború elkerülhetetlensége

A Szovjetunió összeomlása után az USA vált az egyedüli szuperhatalommá. Mindössze egy évtized elteltével lépett színre az új félelmetes ellenség: a radikális iszlám: a 2001. szeptember 11-i nyitánnyal, amely elindította a biztonsági-, beléptető- és ellenőrző rendszerek konjunktúráját – és a még mindig az oroszok uralta „világsziget” szempontjából kulcsfontosságú Afganisztán megszállását.

Közben az Európai Unió – benne a gazdasági fejlődésre összpontosító Németországgal – egyre erősödött. Az egyre erősödő Európai Unió „válasza” a „világsziget” déli kulcsát, Afganisztán megszálló USA felé igen erős volt: 2002-ben¹⁴ bevezették az eurót. Erre, „válaszul”, hogy-hogy nem, egy újabb évtized elteltével, 2011-ben az online világban terjedő „demokrácia exporttal” az arab országokon végig sepegt az ún. „Arab tavasz”, amely az euro-atlanti közvélemény által diktatórikusnak ítélt közel-keleti és észak-afrikai országokban polgárháborúba torkolló társadalmi folyamatokat indított el. A katonai erőre támaszkodó kormányok megdőltek; elsősorban két kulcsfontosságú helyen: Líbiában és Szíriában. Ez, mintegy felnyitott „zsilip”, utat nyitott az Afrikából és Közel-Keletről az Európa felé irányuló bevándorlás lehetőségének. Felfogható ez egy „hadüzenetnek”, vagy azzal való fenyegetésnek az USA részéről az EU, és annak gazdasági motorja, az újra megerősödött Németország felé.

A Németországgal egyre erősödő EU „viszontválasza” az volt, hogy konstruktívan álltak a 2010-es években szintén hatalmas gazdasági fejlődést mutató Kína által 2013-ban meghirdetett és kezdeményezett „Egy út egy övezet” kezdeményezéshez, amely az Európát és Kínát összekötő középkori Selyemút 21. századi reinkarnációja. Az erősödő Unió az erősödő Németországgal, az erősödő Kína, közte a világ feletti hatalom zálogját, a „világszigetet” uraló Oroszokkal olyan erős fenyegetés volt az USA számára, amely elkerülhetetlenné tette a III. világháború megindítását, illetve ha ezt 2001-re, Afganisztán megszállásának idejére tesszük, akkor a háború következő sebességi fokozatára történő kapcsolását.

ezren távoztak Ausztriába. Ezek indították el a berlini-fal november 9-i lebontásához, és az 1990 október 3-i, német újraegyesítéshez vezető folyamatot.

¹³ Ne feledjük, hogy az Európai Unió elődjét, a Közös Piacot, illetve a Montánuniót is nem az európai gazdasági jólét megteremtésének „fennkölt” céljával hozták létre, ahogy ez a dokumentumokban és történelemkönyvekben áll, hanem azért, hogy a franciák, olaszok és a Benelux államok közvetlenül ellenőrizhessék a – napjainkig – amerikai katonai megszállás alatt tartott Németország nehéziparát az (újra) felfegyverkezés megakadályozására.

¹⁴ Az eurót, mint elszámolási pénzt ugyan 1999 január 1-én vezették be, de az euróérmék és –bankjegyek kibocsátására 2002 január 1-én került sor.

„Az Európai Unió
stratégiai célja:
a következő
évtizedben, hogy

a világ

**legversenyképesebb
és legdinamikusabb,
tudásalapú
társadalma legyen.”**
EURÓPAI TANÁCS,
Lisszabon, 2000

**DE: egy birodalom nem tűr el rivális globális
fizetőeszközt; a modern hadviselés teljes
arszenálját felvonultatja annak érdekében, hogy
az eurozónát, az európai integrációt megtörje.**

2002

*Az Európai Unió „válasza”: a „világsziget” déli kulcsának, Afganisztánnak a megszállására:
a világgereskedelmet uraló amerikai dollár kihívójának, az eurónak a bevezetése¹⁵
(Matolcsy, 2020. után)*

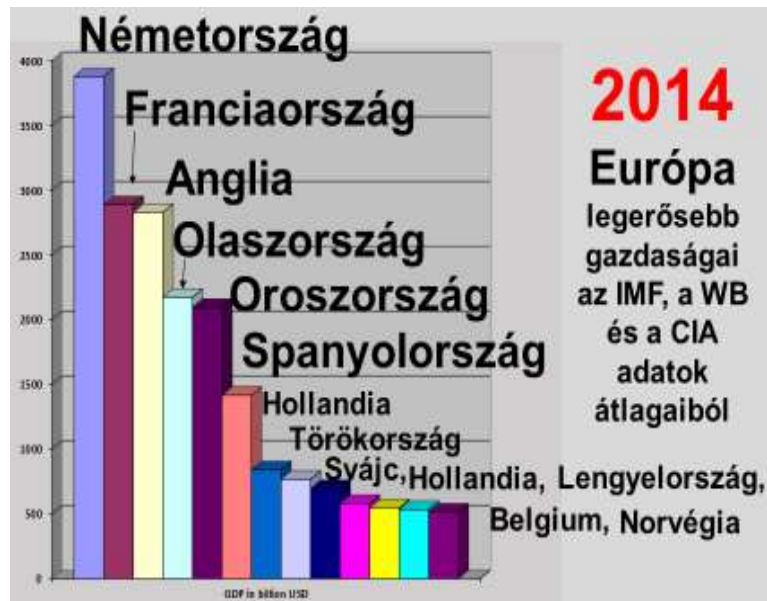
*Az EU „válasza” az USA által inicializált Arab tavaszra: az EU és Kína együttműködési
programja Kelet-Európa (a „szívterület”), Oroszország és Belső-Ázsia (a „világsziget”)
bevonásával*

Forrás: saját szerkesztés

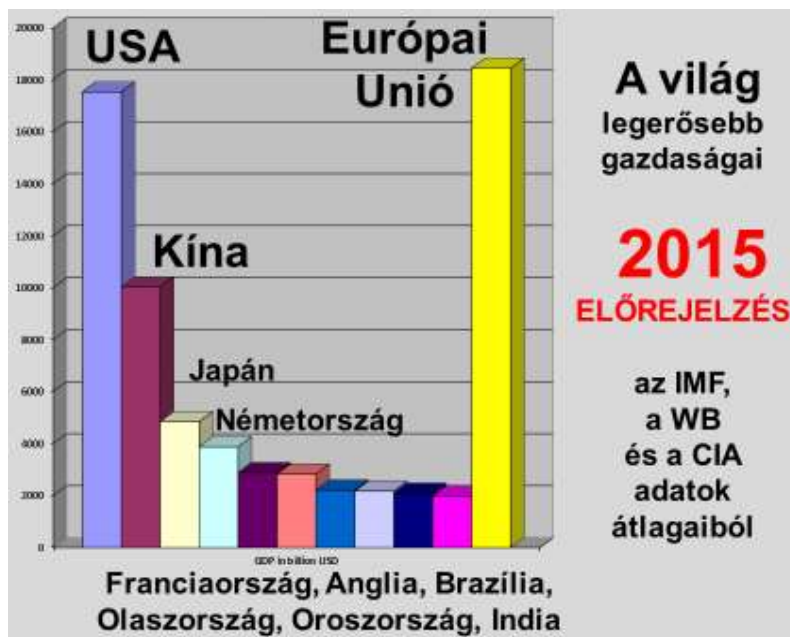
Az USA világhatalmát veszélyeztető Új Selyemút és az Euró színrelépése mellett 2014-ben valami elképzelhetetlen történt: a gazdasági előrejelzések az *International Monetary Found* (IMF), a Világbank (*World Bank*; WB) és a *Central Intelligence Agency* (CIA) gazdasági előre

¹⁵ Az évszám az euroérmék és -bankjegyek bevezetése.

jelzéseinek átlaga azt mutatta, hogy a 17 528 milliárd dolláros USA GDP-hez képest az EU GDP-je 18 437 milliárd dollárra várható!

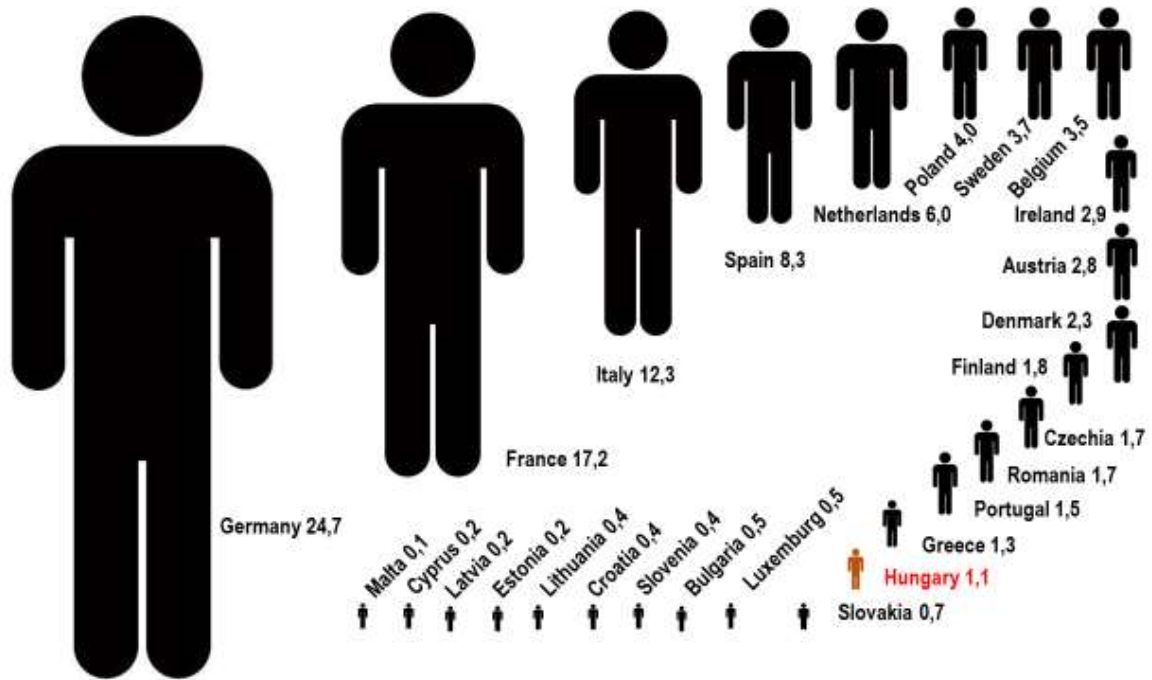
A német gazdaság 2014-ben; egyértelműen az Európai Unió gazdasági motorja

A 2015-ös világgazdasági előrejelzés 2014-ben: az EU „visszavág”

Forrás: saját szerkesztés

Az egész világ diplomáciáját átszövő USA válasza nem késlekedett; véletlenül éppen a következő évben, 2015-ben az előzőleg már megnyitott líbiai és szíriai „zsilipeken” át – mint a III. világháború új nyitányának „biológia fegyvere” – megindult az Európai Unióba, azon belül is a legerősebb országba, Németországba a tömeges migráció. Az EU további gyengítése érdekében – véletlenül szintén éppen 2016-ban – megindult Anglia, illetve az Egyesült Királyság kiválása az EU-ból. Az Egyesült Királyság történelmi, nyelvi, kulturális gyökereit és a *Commonwealth*, a Brit Nemzetközösség kapcsolatrendszerét tekintve messze a legalkalmasabb európai gazdasági partnere és bázisa az USA-nak.

Az Európai Unió „erős embere” – Németország (24,7) és a többi tagország részesedése az EU összes GDP-jéből 2021-ben (%)

Forrás: EUROSTAT <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/>

<p>2015</p>	<p>2016 – 2020</p>
<p>A 2015-ben megindult tömeges bevándorlás elsődleges célpontja az EU gazdasági motorja, Németország</p>	<p>Az Európai Unió gyengítése; az Egyesült Királyság USA-felé orientálódó kiválása, a Brexit – 2016-tól</p>

Forrás: saját szerkesztés, internet; alaptérképek forrásai:
<https://stock.adobe.com/images/Germany-on-europe-map>
<https://www.shutterstock.com/hu/image-photo/red-vintage-car-union-jack-flag>

A tömeges migráció, az afrikai és ázsiai helyi háborúk elől menekülő, az EU-ban, elsősorban Németországban menedéket kérő emberek várható létszáma 2015-ben 650 millióra volt becsülhető. Összehasonlításképpen az EU lakosságszáma 2015-ben 448 millió fő volt. A 650 millió főből 260 millió indulhat el az EU-ba a jobb élet reményében a Közel-Keletről és Dél-Ázsiából, valamint 390 millió fő Afrikából. Ez a tömeg az, akiknek az ENSZ adatai szerint 2014-ben a napi keresete nem érte el a 2 dollárt, tehát az életükön kívül nincs más vesztenivalójuk és szívesen elindulnak az Unió jóléti társadalmaiba, ahol munka nélkül is havi ezer Eurós, készpénzben, illetve a megélhetésüket biztosító szolgáltatásokban, juttatásokban (lakhatásban, élelmszer- és egészségügyi ellátásban, oktatásban, képzésben) részesülnek. Nyilvánvaló, hogy az érintett nyugat-európai uniós országok lakossága a más kultúrákból érkezettekkel nem feltétle-

nül találja meg az integrálódás útját, és akad egy-két uniós ország, amelyik kormánya még ellenállni is képes a migrációnak. Ezért a III. világháború amerikai szempontból nem szorítkozik csupán a „biológiai fegyverre” – vagyis az Európai Unió és benne főleg Németország lakosságának egy arctalan, afrikai és ázsiai lakossággal és kultúrával kevert fogyasztói tömeggé formálására. Az Amerikai Egyesült Államok világuralmi létérdeke, hogy az Európai Unió ne jelentsen számára gazdasági versenytársat, pláne ne kooperáljon a „világszigetet” uraló oroszokkal és Amerika fő gazdasági versenytársával, Kínával! Az USA érdeke az, hogy az EU kulturális, gazdasági és energetikai szempontból tőle függő helyzetbe kerüljön. Az EU az USA-nak egy bázisa legyen az euróázsiai kontinens nyugati peremén, ahol az USA meg tudja vetni a lábát. Szükséges ez a szárazföldi bázis közel Moszkvához, hogy az USA az európai uniós bázist felhasználva megakadályozhassa a kínai-orosz együttműködést lehetőleg úgy, hogy Ukrajnában, és ha szükséges, Közép-Európában is totális háborút robbant ki az oroszok ellen, legyőzi, vagy legalábbis feldarabolja Oroszországot a demokrácia jegyében, majd felhasználja a *Heartland* és a „világsziget” erőforrásait a maradék egyetlen riválisa, Kína ellen.

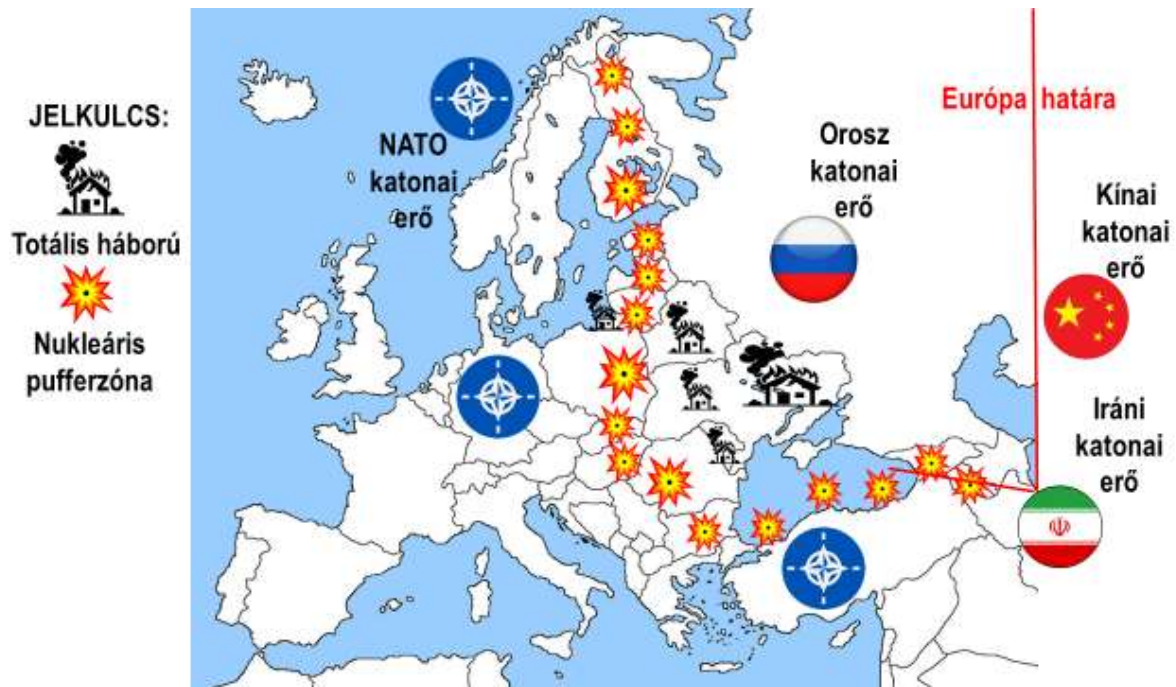
Hogy ez a terv működjön, az oroszok véletlenül éppen megtámadták Ukrajnát 2022-ben, így agresszorokká válva feljogosították az euro-atlanti közvéleményt, hogy egyrészt a „végsőkig” támogassák Ukrajnát – jelentsen ez bármit –, másrészt vállalják a fegyveres harcot a világ leg-erősebb atomhatalma ellen. Az USA mesterterve az EU függő helyzetbe hozása során kiválóan működik: az orosz-ellenes szankciós politika bevezetésével az uniós országokat – elsősorban a németeket – sikerült leválasztani az orosz energiáról és erőforrásokról. Ennek véglegesítésére 2023-ban véletlenül éppen felrobbant az Északi Áramlat gázvezeték az Északi-tengeren. Sikerült elérni azt is, hogy az Unió politikai vezetés mindenben alárendelje a tagállamok érdekeit az amerikai globális geopolitikai érdekek; az oroszok mellett már Kína is egyre inkább ellenségé válik.

Mivel Kína – egyelőre – nem követ el agressziót Tajvan ellen, a világháborúba való bevonása várat magára. A Közel-Kelet katonai nagyhatalma, az Amerika-ellenességéről közismert Irán bevonása felé azonban megkezdődtek a lépések. Mivel a republikánus amerikai kormány alatt megvalósulni látszott a közel-keleti béke a zsidó állam és a palesztinok között, 2024-ben Izraelbe betörték és szabadon garázdálkodtak a Hamasz gázai fegyveresei; rémtetteket követve el a civil lakosság ellen. Ezért Izrael – feljogosítva a megtorlásra – lerohanta Gázát, óriási pusztítást okozva az ottani civil lakosság körében is. Ez olaj a tűzre a palesztinokkal szimpatizáló arab országok körében. A közel-keleti harcok során 2024-ben várhatóan a Hamasznál erősebb, libanoni Hezbollah terrorszervezet izraeli megsemmisítése következik, ami nagyon könnyen vonja maga után Irán beavatkozását. Ebben az esetben a Perzsa-öböl olajexportja leáll, és az EU energiaigényét már csak az USA elégítheti ki – kiteljesítve az EU minden téren való függését az USA-tól.

A 2024 június 9-i EU választásokban hiába erősödtek azok a hangok és szavazatok, miszerint véget kellene vetni az ukrán-orosz háborúnak, az Amerikai Egyesült Államokat kiszolgáló uniós politikai vezetés sikerrel fenntartotta a megalkuvás nélküli orosz-ellenes politikáját, amelynek az egyetlen kimenete – ha következetes – a NATO-orosz fegyveres összecsapás Ukrajna területén. Amennyiben ez oroszországi területek bombázásával jár, a megtorlás nem csak Kijevet, hanem azokat az európai uniós országokat is fogja érni, ahol a konfliktusban közvetlenül érintett NATO katonai infrastruktúra működik.

Ha a háború Ukrajna területén eszkalálódik és jelentős NATO – főleg amerikai – erők érkeznek Ukrajnába, elkerülhetlenné válik az orosz taktikai atomfegyverek bevetése, ami a Közép-Eu-

rópa keleti részén elterülő országokat fogja sújtani. Ezáltal az oroszok létrehozhatnak egy sugár-fertőzött, normális életre alkalmatlanná váló „senkiföldjét”, egy ütközőzónát az országuk és Nyugat-Európa között. Egy ilyen világháborúban – amelyre egyik ország lakossága sincs felkészítve, illetve felkészülve – teljes pusztulás várna Ukrajnára, a Kalinyingrádi orosz enklávéra, Fehéroroszországra, és Moldáviára. A NATO országok közül jelentős pusztulás és káosz várna: Finnországra, Észtországra, Lettországra, Litvániára, Lengyelországra, Szlovákiára, Magyarországra, Romániára, Bulgáriára, Törökország egész Fekete-tengeri partvidékére; továbbá Grúziára és Örményországra – amennyiben ez utóbbi két ország nem az oroszokat, hanem az euro-atlanti szövetséget választaná.

A legrosszabb forgatókönyv – amikor világháború tör ki Közép-Európa keleti és Kelet-Európa nyugati határrégiójában

Forrás: saját szerkesztés

A független hírportálokon át az euro-atlanti médiát az USA geopolitikai szemüvegén át uraló nézet hatására az európai uniós országok közvéleménye, az ún. „mainstream”, ami az uniós vezetés nézetét tükrözi, jelenleg (2024 júliusban) teljes egészében elfogadja azt a narratívát, hogy Oroszország egy agresszor. Az agresszor ellen pedig a végsőkig, illetve „ameddig szükséges”, küzdeni kell; pénzzel, fegyverrel, és ha elfogynak az ukránok, hadseregekkel. Az uniós vezetők között a két szélsőséges álláspont éppen a magyar és a 2023 decemberben újjá alakult lengyel kormány. A magyar kormány a béketárgyalások útját erőlteti. Ezzel, valamint a migráció elutasításával magára zúdítja a „mainstream” média rosszállását, és az uniós politikai vezetés gazdasági retorzióit.

A lengyel politikai vezetés pedig a legszélsőségesebben áll ki Ukrajna támogatása, sőt, Oroszország megtámadása mellett. Túl azon, hogy a sötét történelmi múlt, a lengyel-orosz viszony miatt nem is igényli a lengyel társadalom orosz-ellenességének további szítását, Ukrajna támogatásának óriási geopolitikai haszna is lehet a lengyelek szempontjából. A lengyel történelem legsötétebb időszakait orosz elnyomás jellemezte, míg legdicsőségesebb idejét az, amikor a lengyel állam az Északi-tengertől – a mai Ukrajna területén át – a Fekete-tengerig terjedt. A

lengyel társadalmi tudatban ennek az aranykornak a visszaállítása olyan lehet, mintha a magyarok előtt megcsillanna a remény a Trianon előtti Nagy-Magyarország visszaállítására. Ennek reális eshetősége az ukránok felgyorsított európai uniós csatlakozása, amely kvázi lengyel protektorátus, illetve Ukrajna valamilyen módon Lengyelországhoz való társulása révén lenne technikailag kivitelezhető. Ily módon a lengyel barátaink lennének a NATO kelet-közép-európai bázisa, és mind az országterület, mind a lakosság szám tekintetében valódi európai nagyhatalommá léphetnének elő.

Magyarország azon geopolitikai törekvése, hogy „kimarad” egy esetlegesen bekövetkező – az USA geopolitikai érdekét szolgáló, az EU gazdasági és területi bázisára támaszkodó – NATO-Oroszország háborúból, kérdéses. Az ország szerencsés földrajzi fekvése a Kárpát-medence közepén elvileg jó eséllyel megvédi a magyarokat az ukrán területen kirobbanó atomháború közvetlen radioaktív sugárzásaitól, még keleties szelek esetén is (Tózsá, 2023). Azonban a kimaradás taktikájának veszélyét Bulgária II. világháborús sorsa illusztrálja. A bolgárok is ki akartak maradni a II. világháború harcaiból. A németek balkáni villámháborúja után Bulgária ugyan elfogadta az I. világháború után Romániához, Jugoszláviához és Görögországhoz csatolt bolgár nemzetiségű területek visszacsatolását, de a német szövetségesek közül egyedülként nem vett részt 1941-42-ben a Sztálingrád ostromát biztosító katonai hadműveletekben és megtagadta a bolgár zsidóság kiszolgáltatását is. Ennek ellenére, amikor 1944-ben a románok átálltak a szövetségesek oldalára, az oroszok hadat üzentek Bulgáriának, és napokon belül megszállták az ellenállást nem tanúsító országot. A bolgár katonákat – akárcsak a nem sokkal előtűnik a németek oldaláról a szovjetek oldalára átállt román hadsereg katonáit is – az oroszok kvázi „golyófogóként” maguk előtt hajtották¹⁶, mint annak idején a hunok, vagy a mongolok a leigázott, pontosabban a velük szövetségre lépő népek katonáit. Ennek analógiáján könnyű elképzelni, hogy ha egyes NATO erők Magyarországon át szeretnének felvonulni Ukrajna felé, vagy éppen visszavonulni Ukrajnából, ezt a magyar vezetés, mint NATO tag, nem tagadhatná meg. A visszavonulás útvonala és infrastruktúrája pedig – különösen, ha az oroszok üldözik a visszavonulókat – automatikusan katonai célponttá válik.

Az apokalipszis lovasai¹⁷

„És láttam, íme, egy fehér lovat; a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön”. Ez a lovas valószínűleg a szuperhatalommal rendelkező gonoszt, magát az Antikrisztust jelképezi, akinek hatalom adatott, hogy legyőzzön mindenkit, aki szembeáll vele. Az eddigi írást végig olvasó Kedves Olvasó – ha van ilyen – fantáziájára lehet bízni, hogy ezt a lovast melyik ország kormányával, illetve melyik ország kormánya mögött álló világhatalommal azonosítaná: Oroszországgal, Kínáéval, vagy esetleg az Európai Unióéval?

„És jött egy másik ló, egy tűzvörös, és a rajta ülőnek megadatott, hogy elvegye a békességet a földről, sőt, hogy öldössék egymást az emberek; és nagy kard adatott neki.” Ez a lovas egyértelműen a háborút jelképezi, amely nem ért véget a II. világháborúval. A hidegháború alatt is mindig voltak háborúk, hogy az ún. fejlett világ, nevezetesen az euro-atlanti világ többé-kevésbé egyenletes fejlődését biztosítsák.

¹⁶ A Szerző édesapja egykori visszaemlékezéseiből kiderül, hogy 1944-ben, amikor a szovjet-orosz Vörös Hadsereg a Tiszán kelt át, százával úsztak a folyón lefelé a németek által legéppuskázott román (!) katonák holttestei. Vagy például a tordai csatában az ő zászlóalj töredékük nem is oroszokkal, hanem románokkal állt szembe és harcolt, de sajnos hiába, mert a románok orosz páncélos és aknavető támogatást kaptak, nekik meg már csak nyomjelző lövedékük maradt az egyszerű puskáikhoz. A bolgár katonák a dél-dunántúli harcokban a Dráván kelték át hasonló körülmények között, Nagykanizsa felé.

¹⁷ Jelenések könyve 6:2. (az Antikrisztus), 6:4. (a háború), 6:6. (az éhínség) és 6:8. (a halál).

„És láttam, íme, egy fekete lovat; a rajta ülőnek mérleg volt a kezében”. Az apokalipszis harmadik lovasa a totális háborúval és az ellátórendszerek összeomlásával járó éhínséget¹⁸ jelképezi. Ez az, amit a mi fejlett, euro-atlanti világunk lakossága már elképzelni sem tud.

„És láttam: íme, egy fakó lovat; a rajta ülőnek neve Halál, és hatalom adatott nekik a föld negyedrésszén, hogy öljenek karddal, éhínséggel és döghalállal.”

*Viktor Vasnyecov: Az Apokalipszis négy lovasa
1887. Orosz (Glinka) Nemzeti Zenei Múzeum, Moszkva*

A következőkben egy amerikai kutató, Alex Wellerstein (2012) által kidolgozott alkalmazás sorozat szerepel, kiemelve két lehetséges atomcsapás célpontot – a két legjelentősebb katonai repülőteret – Magyarországon. A harmadik lehetséges célpont a Déli-összekötő vasúti Duna-híd lenne. Ezeket akkor érhetné atomcsapás – a reptereket és hidakat „hagyományos” rongáló, de néhány hét alatt helyreállítható dróntámadások okozta károk helyett –, ha az ukrajnai front és a nyugat-európai NATO összeköttetés egyik lényeges felvonulási országában, Magyarországon a vasúti közlekedés évekre szóló megbénítása lenne a cél. A Déli-összekötőre mért atomcsapás Budapestre gyakorolt hatását – a pesti és dél-budai apokalipszist – Tózsza (2023) jellemzi.

¹⁸ A Szerző édesapjának felmenői Észak-Magyarországon egy manapság 15-20, a II. világháború idején 2-300 fős lakosságú kis faluban – Teresztenyén – éltek. A néhai idősek elbeszélése szerint, 1944-45-ben, amikor a front átvonult Magyarországon, ők egyetlen német, vagy orosz katonát sem láttak, még távoli ágyúdörgést sem hallottak. Olyan mértékben önellátásra voltak a kis falvak berendezkedve, hogy minden élelmiszert és nagyon sok használati tárgyat, vásznat, cipőt maguk állítottak elő. Gondoljunk a konyhakertekre, a szőlőkre, a baromfiudvarokra, disznóölésekre, az aratásokra, cséplésekre, kenyérsütésekre, a befőzésekre, a lekvárfőzéstől a szappanfőzésig a teljes önellátásra. Ha nem lett volna újság, rádió és katonai behívó, jószerivel azt sem tudták volna, hogy háború van. Ma már az önellátásnak ez a hagyományos formája sehol nem létezik Magyarországon, még faluhelyen sem! A magas nitrát tartalmú talajvizek miatt, az ásott kutakkal még rendelkező falvakban is lehetlenné válna még az egészséges ivóvíz ellátás is, hiszen az ilyen vizeken a felforralás sem segít. Ha egyedül csak az internet elérhetőség szűnne meg, már akkor is teljesen megbénulna az élelmiszer-kereskedelem és -ellátás is. Tehát a totális háborúval járó éhínség egyáltalán nem csak a régmúlt egyik fenyegető réme.

A Topol SS atomrobbanófej földi robbanásának körkörös hatása a halál 5 zónájában

Zóna	Sugár (km)	Jellemzők
Tűzgömb (<i>Fireball</i>)	0,9	Minden azonnal elhamvad (3000 Celsius fokos hőhullám)
Erős robbanás (<i>Heavy blast</i>)	2,0	A normálnál 20-szor nagyobb légnyomás, épületek összedőlnek, 100 % a halálozási arány
Sugárzás (<i>Radiation</i>)	2,4	500 rem ¹⁹ ionizált sugárzás, ami egy hónapon belül okoz halált
Közepes robbanás (<i>Moderate blast</i>)	4,2	Sok épület teljesen összedől a normálnál ötször magasabb légnyomás hullám hatására, sok a halott, sebesült, tüzek keletkeznek, harmadfokú égési sérülések
Hőhullám (<i>Thermal radiation</i>)	9,7	Harmadfokú égési sérülés a szabadban tartózkodók esetében
Fényvillanás- és könnyű robbanás ²⁰ (<i>Light blast</i>)	10,9	A normális légnyomás duplája, amikor az üveglablakok törnek be

Forrás: Wellerstein, 2012

A robbanást követően az éppen uralkodó szélirány mentén egy radioaktív sugárzó por tartalmú kiülepedési csóva alakul ki (amit a térképsor ábrázol). A vizsgált robbanófej esetén 358 km hosszú lehet – síkvidéken, 15 m/sec szélerősség esetén. Nagyobb szélerősség esetén, vagy erősebb nukleáris robbanófej esetén természetesen hosszabb.

A Topol SS atomrobbanófej földi robbanása után a síkvidéken, szélirányban létrejövő kiülepedési zóna 4 intenzitási tartománya

Zóna (rad ²¹ /óra)	Csóva hossz (km)	Jellemzők
1000	51	fél óra: sugárbetegség (láz, vérhányás; túlélés 50 %)
100	153	fél nap: sugárbetegség (hányinger, fejfájás, szédülés, gyengeség)
10	255	óvóhely hiányában néhány nap: sugárbetegség
1	358	óvóhely hiányában sugárbetegség kialakulhat

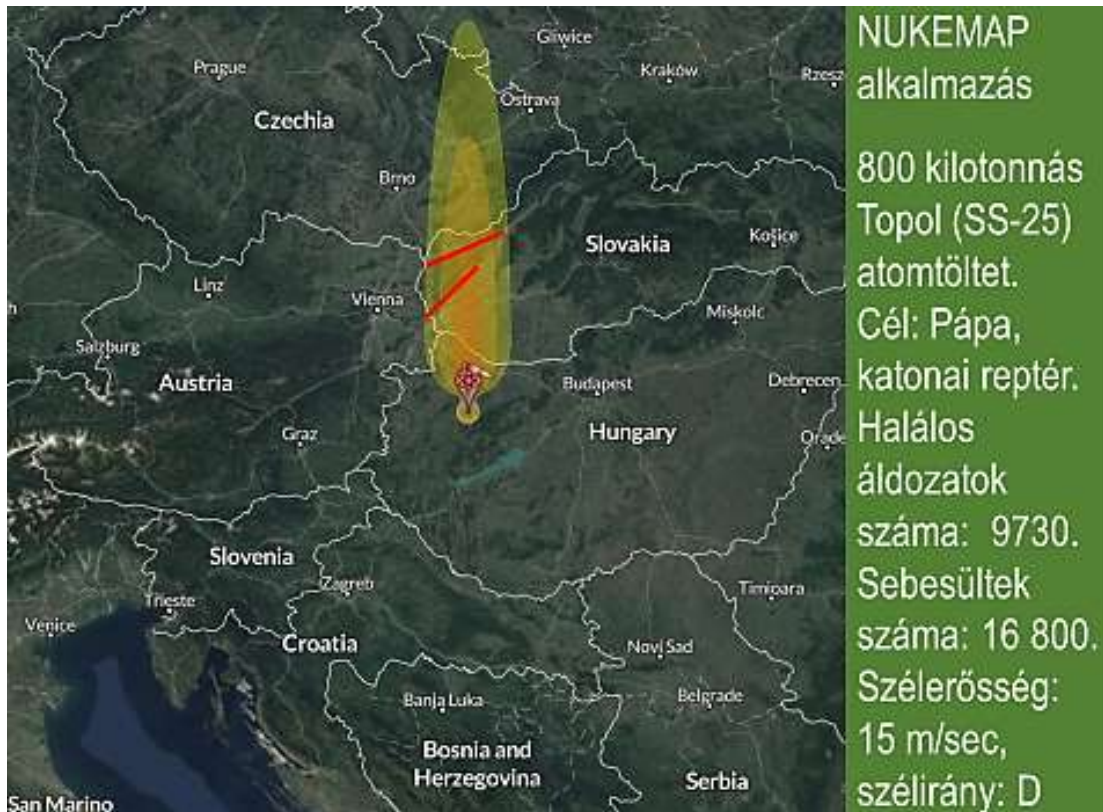
Forrás: Wellerstein, 2012

Az alábbi térképsoron az egyik leggyakoribb, az orosz haderőnél rendszeresített atomtöltet robbanásának a hatása szerepel egy átlagos szélerősség mellett – a két reptérre. A piros vonalak a domborzat szűrő, enyhítő hatását mutatják a síkvidékre számított sugárzási csóvák esetében. Szintén enyhíti a sugárzó csóva káros hatását, ha a robbanás után esik az eső, mert a sugárzó port kvázi „kimossa” (*wash out*) a légkörből. Ez a lehetséges enyhítő hatás nem szerepel az alábbi térképsorozaton.

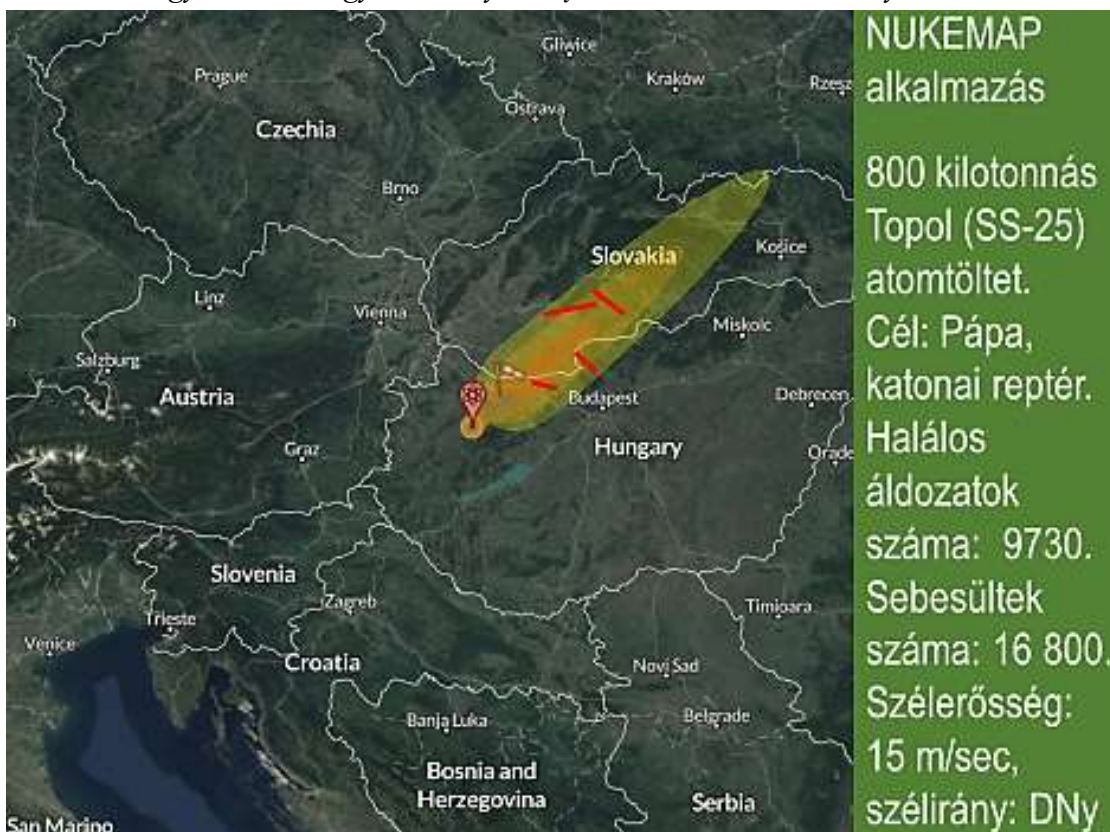
¹⁹ rem: *Roentgen Equivalent Man* = röntgen emberi együttható; ahol 0,62 a normális (háttérsugárzási) dózis.

²⁰ Ilyenkor ajánlott a „fényvillanás megpillantása” után azonnal valami fedezékbe, óvóhelyre húzódnia, vagy annak hiányában legalább lefeküdni a villanás irányban, hogy a fényvillanást késéssel követő hőhullám minél kisebb és a ruházattal leginkább védett testfelületen – a cipőtálpakon – érjen.

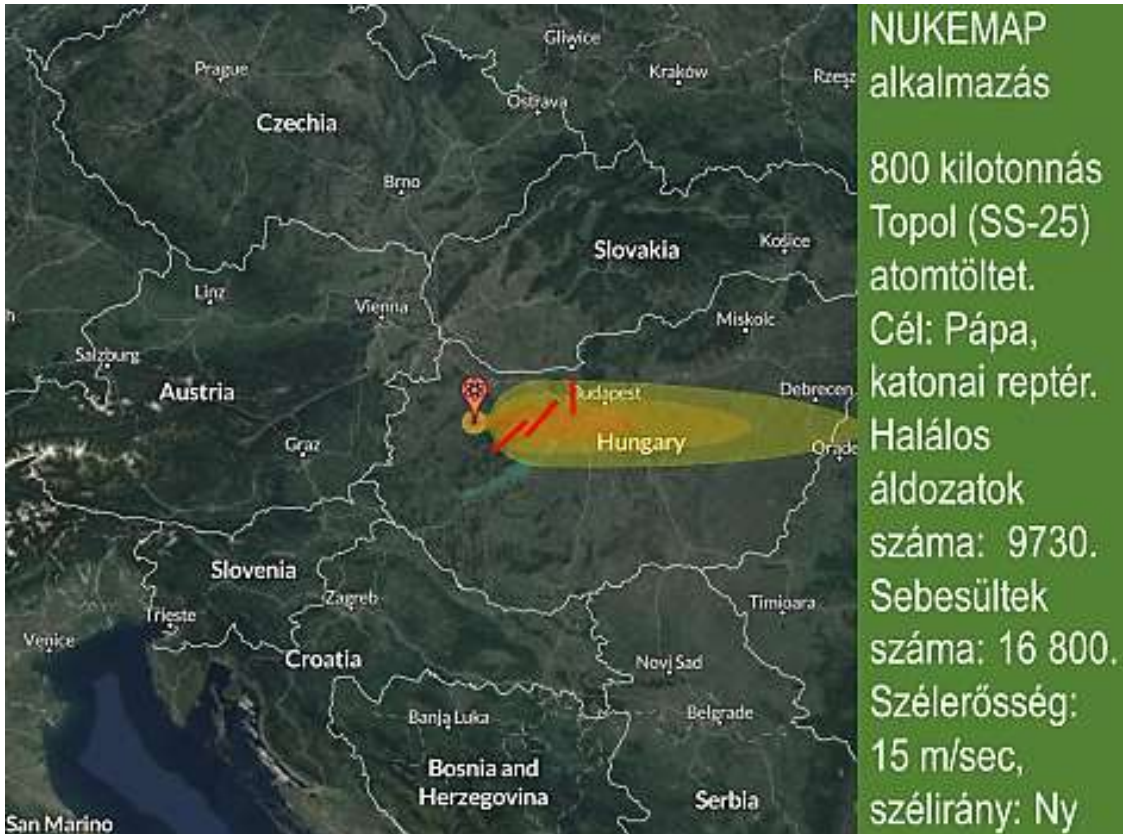
²¹ rad: *Radiation Absorbed Dose* = elnyelt sugárdózis, ahol 1 rad = 1 rem.

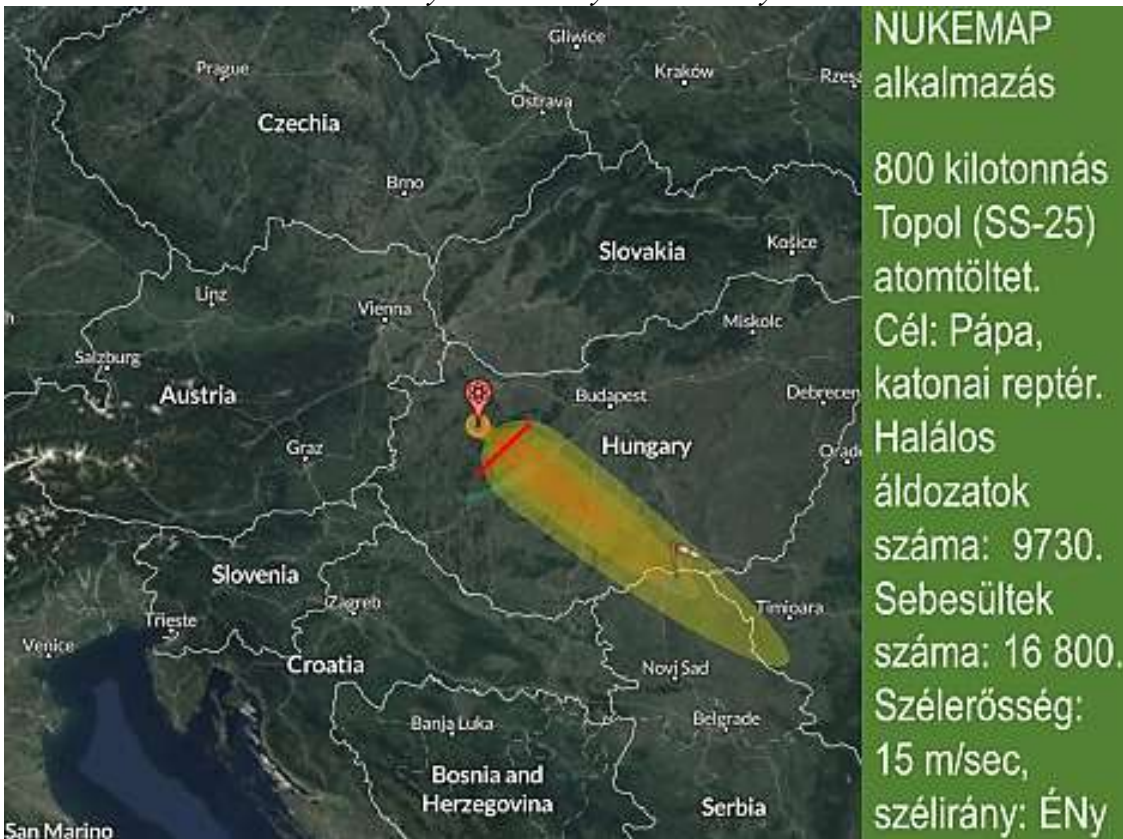
Az elvileg a lengyel Wrocław városát is elérő sugárszennyezett csóva kiterjedését É-i irányban a Kis-Kárpátok és a Fehér-Kárpátok állítják meg Szlovákia területén. Győr, Dunaszzerdahely, Nagyszombat nagy; Pozsony és Nyitra mérsékelt veszélyben van

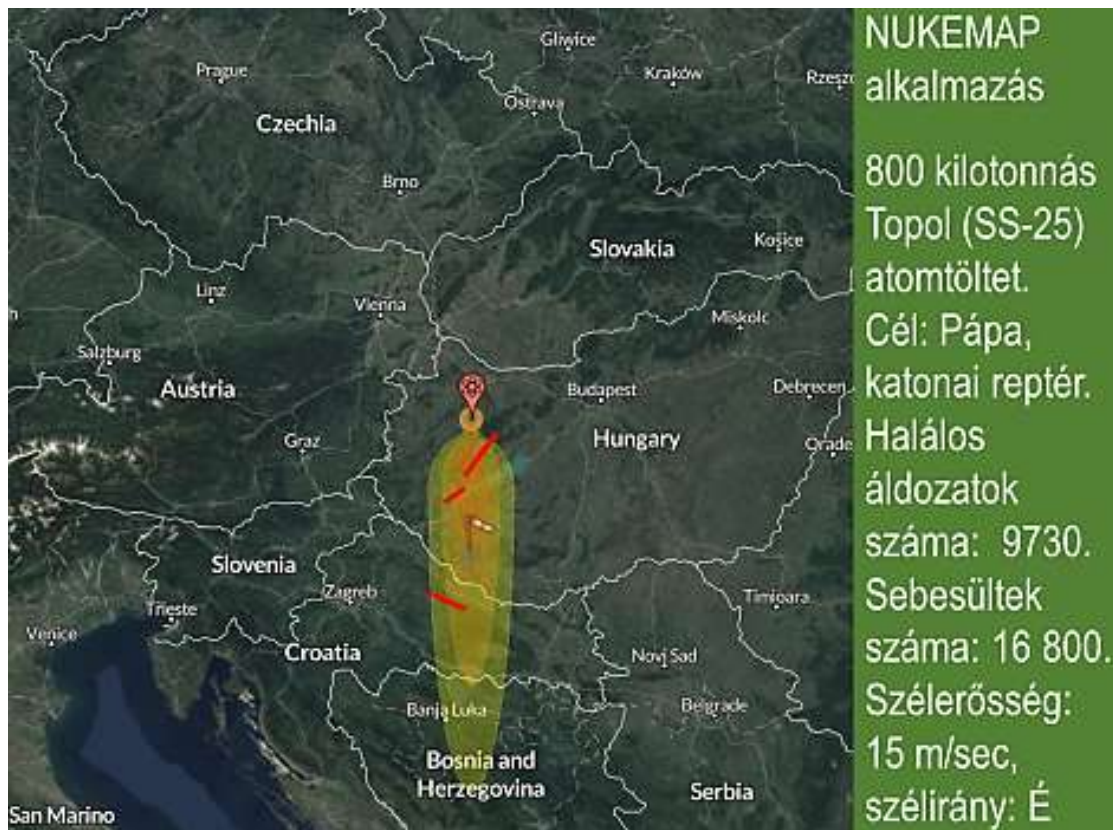
Az elvileg a lengyel Zakopanét is elérő sugárszennyezett csóva kiterjedését ÉK-i irányban magyar területen részben a Gerecse és a Börzsöny, szlovák területen a Selmeci-hegység és a Jávoros állítja meg. Tatabánya, Tata és Oroszlány nagy; Győr mérsékelt veszélyben van

Az elvileg Nagyváradot is elérő, Budapestet, Szolnokot is veszélyeztető sugárszennyezett csóva kiterjedését K-i irányban a Bakony és főleg a Vértes és a Budai-hegység állítja meg. Oroszlány és Tatabánya van veszélyben

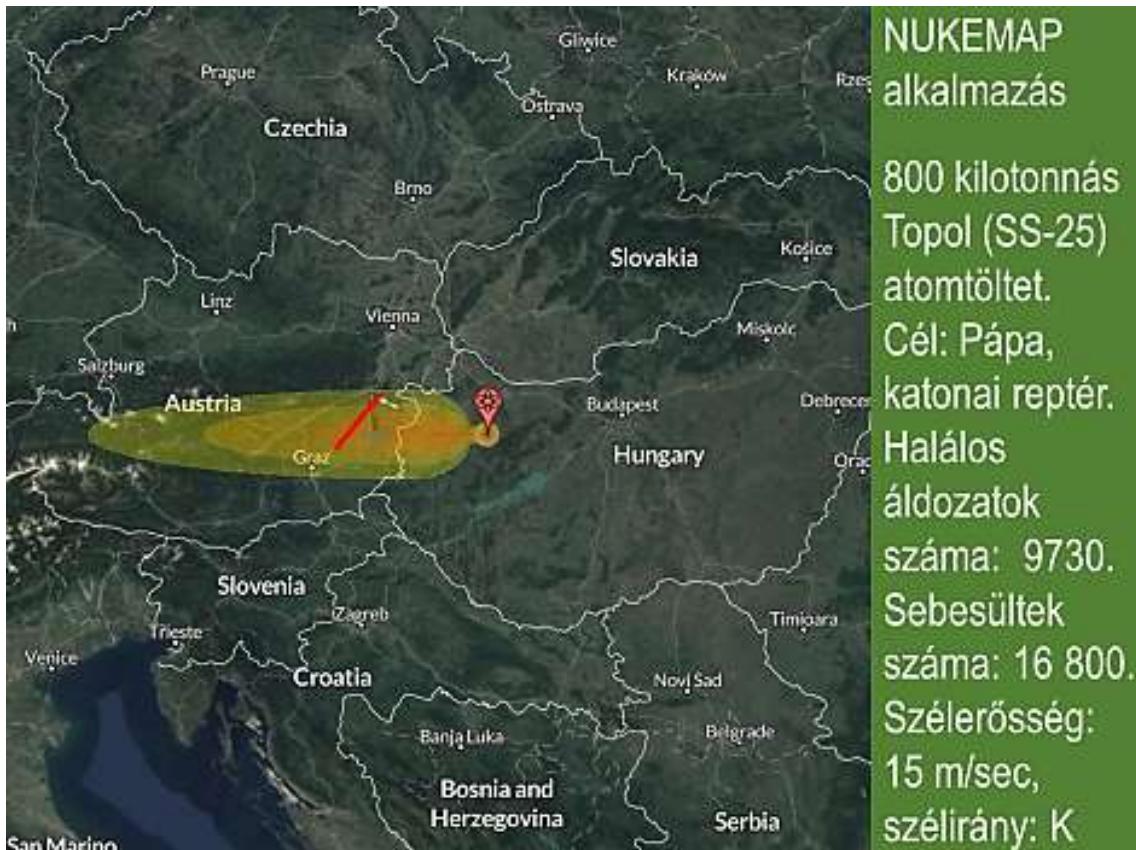
Az elvileg Temesvárt is elérő, Siófokot, Szekszárdot, Dunaújvárost és a Balatont is veszélyeztető sugárszennyezett csóva kiterjedését DK-i irányban a Bakony állítja meg

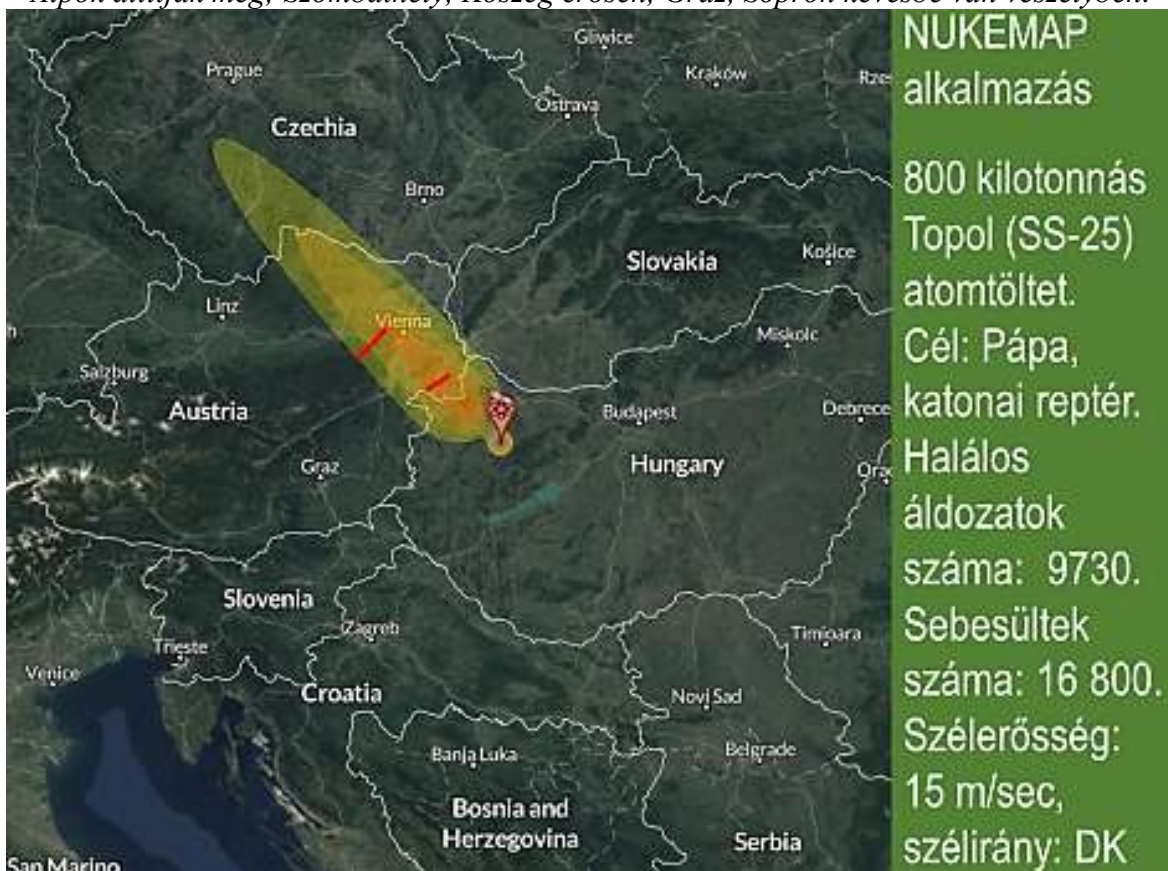
Az elvileg Boszniát is elérő, Keszthelyt, Kaposvárt is veszélyeztető sugárszennyezett csóva kiterjedését D-i irányban a Bakony és a Keszthelyi-hegység, ill. a szlavón Papuk állítja meg. Pápa nagy; Ajka mérsékeltebb veszélyben van.

Az elvileg Fiumét elérő sugárszennyezett sávot kissé szűri meg a Zalai-dombság; Pápa, Zalaegerszeg veszélyben van; DNy felé a Macelj, Kalnik, a Zágrábi-hegység állítja meg.

Az elvileg Kufsteint is elérő, sugárszennyezett csóva kiterjedését Ny-i irányban a Fischbacher-Alpok állítják meg; Szombathely, Kőszeg erősen, Graz, Sopron kevésbé van veszélyben.

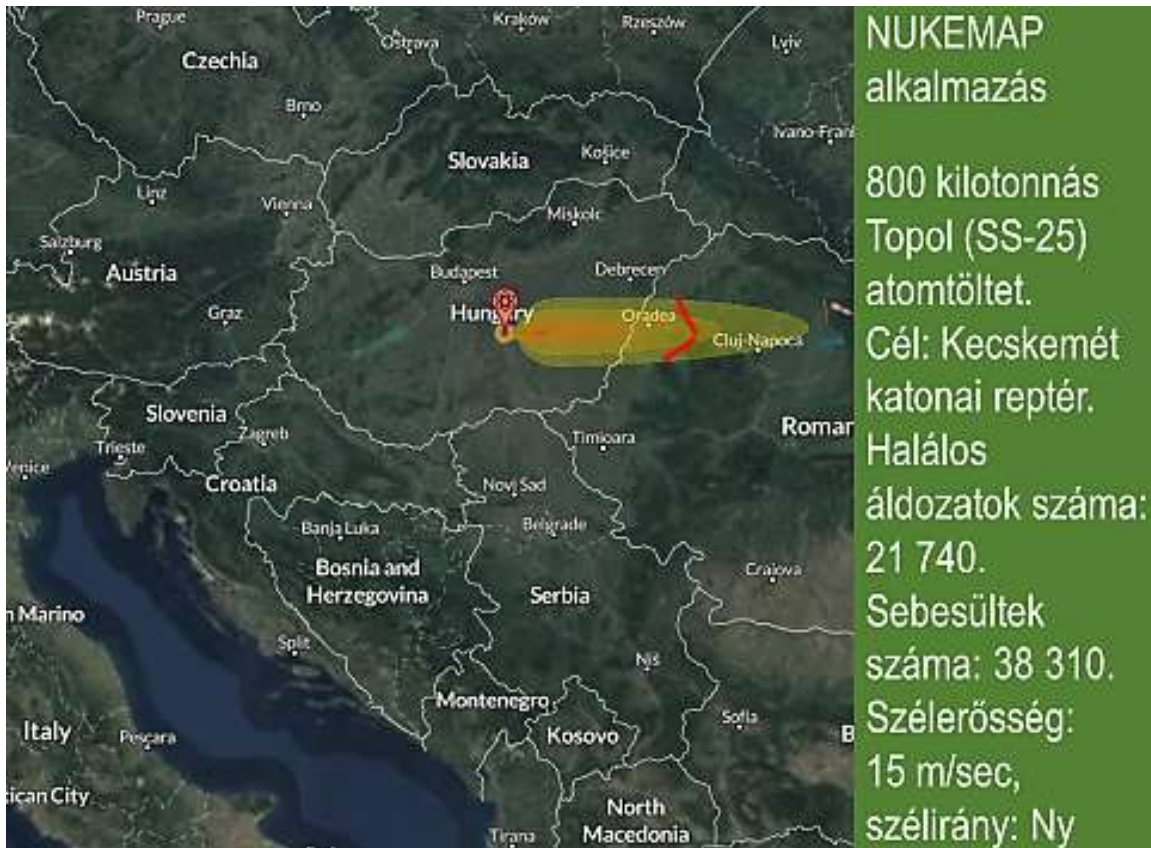
Az elvileg a cseh Moldva folyót is elérő, sugárszennyezett csóva kiterjedését ÉNy-i irányban osztrák területen a Lajta-hegység és a Bécsi-erdő gátolja; Sopron és Bécs veszélyben van.

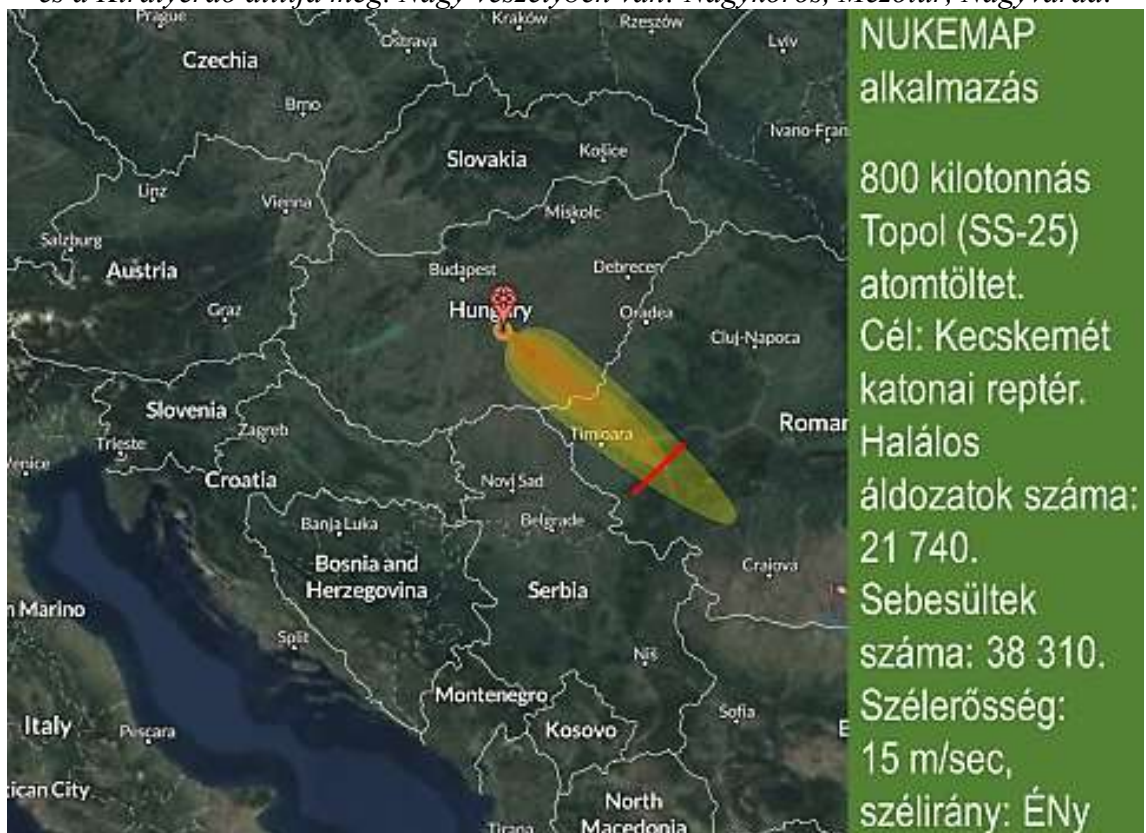
Az elvileg Krakkót is elérő, sugárszennyezett csóva kiterjedését É-i irányban a Cserhát, a Mátra, a Gömör-Szepesi-érchegység, az Alacsony- és a Magas-Tátra blokkolja. Súlyos veszélyben van: Nagykőrös, Cegléd, Jászberény, Hatvan és Gyöngyös.

Az ÉK-i irányba terjedő sugárszennyezett csóvát Kárpátalján a Szinyák és a Borló állítja le: Nagykőrös, Szolnok, Nyíregyháza nagy; Debrecen és Munkács mérsékelt veszélyben van.

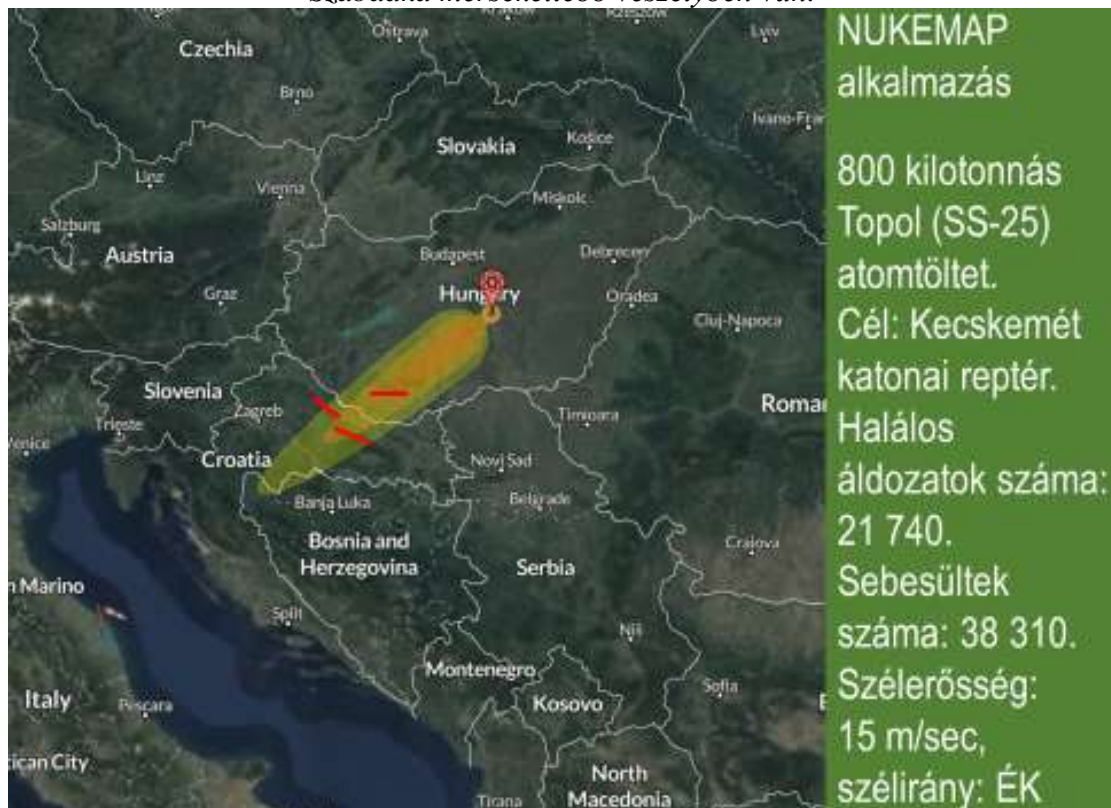
Az elvileg Kolozsvárt is elérő, sugárszennyezett csóva kiterjedését K-i irányban a Réz-hegység és a Királyerdő állítja meg. Nagy veszélyben van: Nagykőrös, Mezőtúr, Nagyvárad.

Az elvileg a Zsil folyót is elérő sugárszennyezett csóvát a Krassó-Szörényi-érchegység állítja meg. Kecskemét, Kiskunfélegyháza, Csongrád, Szentés, Hódmezővásárhely, Makó nagy; Szeged, Orosháza, Arad és Temesvár mérsékelt veszélyben van.

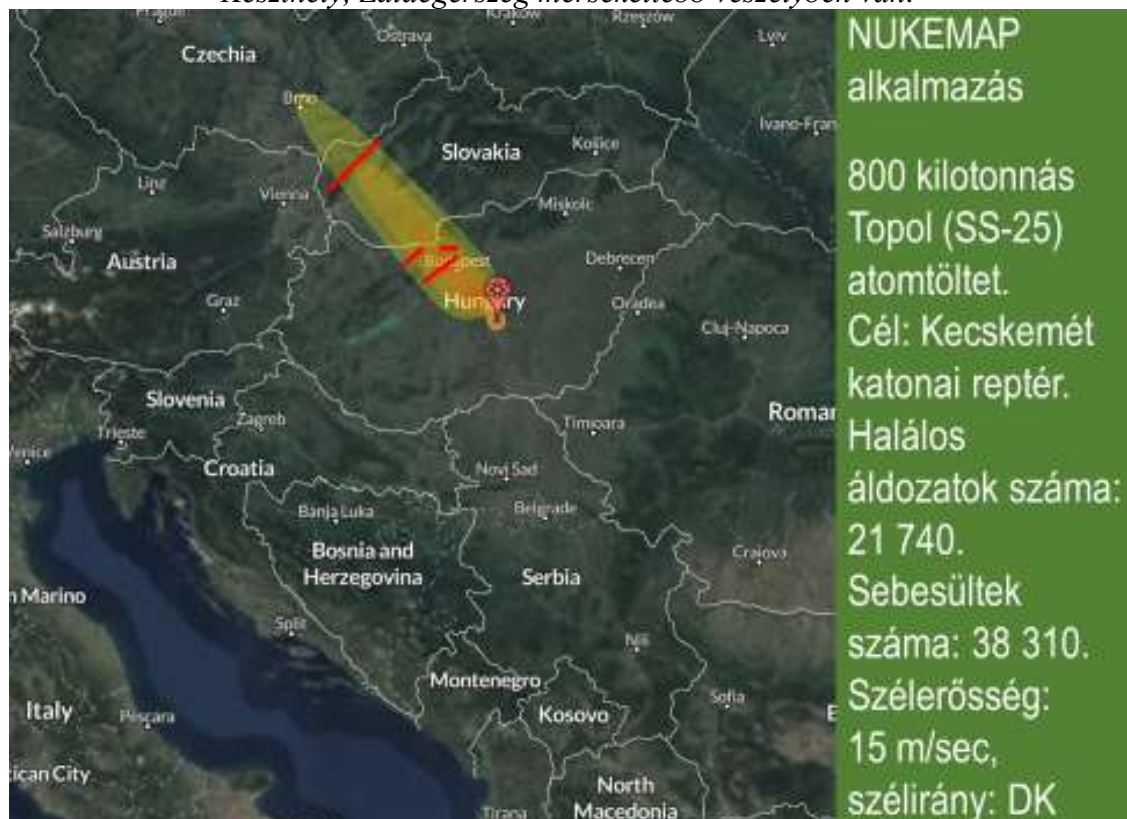
Az elvileg a szerb Szandzságot is elérő sugárszennyezett csóvát a Fruska Gora és a Szandzsák hegyvidéke állítja meg. Kecskemét, Kiskunfélegyháza, Zenta és Újvidék nagy; Szeged és Szabadka mérsékeltebb veszélyben van.

Az elvileg a horvát Zrínyi-hegységet is elérő sugárszennyezett csóvát magyar területen a Mecsek mérsékeli, Szlavóniában a Bilo-hegység és a Papuk állítja meg. Kecskemét, Kiskőrös, Kalocsa, Paks és Szekszárd erősen; Pécs és Kaposvár kis mértékben veszélyeztetett.

Az elvileg Grazot is elérő sugárszennyezett csóvát a Bakony árnyékolja le és az Alpokalja állítja meg. Dunaújváros, Székesfehérvár, Siófok, Balatonfüred, Várpalota nagy; Keszthely, Zalaegerszeg mérsékeltebb veszélyben van.

Az elvileg Brünnt is elérő sugárszennyezett csóvát magyar területen a Budai-hegység, a Gerecse és a Pilis árnyékolja le, és szlovák területen a Kis-Kárpátok állítják meg. Nagyon nagy veszélyben van Budapest (elsősorban Pest) és Érd.

Természetesen reménykedni kell benne, hogy a fentebb felsorolt apokaliptikus csapások csak elméleti lehetőségek maradnak; annál is inkább, mert 2024-ben még mindig magyar választók kétharmados többségének a felhatalmazásával a magyar kormány az egyedüli – a leginkább szenvedő Ukrainát is beleértve –, amely a tüzszünetet, a béketárgyalásokat és a politikai meg egyezést sürgeti – immár 2022 óta. A 2024-es uniós elnökség adta presztízst a magyar kormány mindent megtesz, hogy közvetítő lehessen!

Sajnos az euro-atlanti „mainstream” média, a független hírportálok, az uniós politikai vezetés a 2024. évi júniusi európai parlamenti választásokon már tükröződő „békepárti” választói akarat erősödése ellenére még mindig mindent megtesz az amerikai szuperhatalom fenntartása érdekében, önmagát – Európát, leginkább pedig Kelet-Közép-Európát – is feláldozva ennek érdekében. Az agresszor, a félelmetes ellenségkép²² legyőzése mindennél fontosabb, így az Európai Unió „önként és dalolva” vonul a végzet, az apokalipszis felé.

A 2024 végén várható amerikai elnökválasztáson egy pragmatikus, republikánus fordulat marad az egyetlen remény az új európai apokalipszis elkerülésére – amennyiben az USA saját geopolitikai érdekét háttérbe szorítva hajlandónak mutatkozna a III. európai világháború visszaszorítására. Most.

Új harmincéves háború

A történelem szövetei ismétlődő mintázatokat adnak ki. Jelenleg például az új reneszánsz, a felfedezések korát éljük. Matolcsy György (2022a) számos példával illusztrálja ezt napjainkból. A mondás szerint, aki nem ismeri a saját történelmét, az arra kényszerül, hogy újra átélje azt.²³ Az európai német hegemonia megakadályozása sem új keletű²⁴. A francia geopolitikai érdek mesteri politikai „húzásainak” köszönhetően a Közép-Európában dülő, ún. harmincéves háború (1618-1648) során a német lutheránusok és a német katolikusok közti harc – amelybe csehek, dánok, svédek, lengyelek és erdélyiek is bekapcsolódtak – a becslések szerint 4,5 – 8 millió német áldozatot szedett. A párhuzam 1618 és 2001 között megvonható, amikor már nem csak Európa, hanem a világ feletti uralom volt a tét, és nem a Német-római Birodalom, hanem a németek által dominált Európai Unió meggyengítése volt a cél, 1618-ban francia-spanyol, 2001-ben amerikai érdeket szolgálva.

²² Az agresszorok, a félelmetes ellenségek az I. és a II. világháborúban nyíltan a németek voltak, akiket az amerikai közvélemény, hogy ne sértse a német gyökerekkel rendelkező amerikaiak tömegeit, szemérmesen „barbároknak” nevezett – külön szerencsétlensége a magyaroknak, hogy erre a „hun” (magyart is jelentő) szót használták. A II. világháború után a hidegháború korszakában a szovjetek voltak a gonosz ellenségek. A Szovjetunió szétesése után az arab terroristák, majd 2022-től újra az oroszok.

²³ *Those who cannot remember the past are condemned to repeat it* – George Santayana

²⁴ Az ún. „kalandozó” magyarok is, például mindig valamelyik német fejedelem, herceg, gróf meghívására törtek be Nyugat-Európába a 10. században. Általában mindig a gyengébb német felet segítették az erősebb ellen, s ez is hozzájárult az erős német egység kialakulásának megakadályozásához; nem véletlen, hogy amikor 955-ben az augsburgi csatában a legtehetségesebb magyar stratégia, Bulcsú vezér, német fogságba esett, azonnal kivégezték, a váltságdíj lehetősége fel sem merült.

Az európai németiséget gyengítő, új harmincéves háború párhuzamainak vizuális képe²⁵
(Matolcsy György nyomán)

Forrás: Matolcsy, 2022b

Amerika híres nemzetbiztonsági tanácsadója, a lengyel származású Zbigniew Brzezinski (1999) *A nagy sakktabla* (*The Grand Chessboard*) című könyvében kendetlenül leírja, mit kell tennie a kül- és geopolitikai vezetésének az USA világhatalom megőrzése érdekében.

A nagy geopolitikai sakktabla figuráinak felállása a 21. század elején a „nyugati”
(euro-atlanti – világos) és „keleti” (eurázsiai – sötét) geopolitikai érdekek mentén

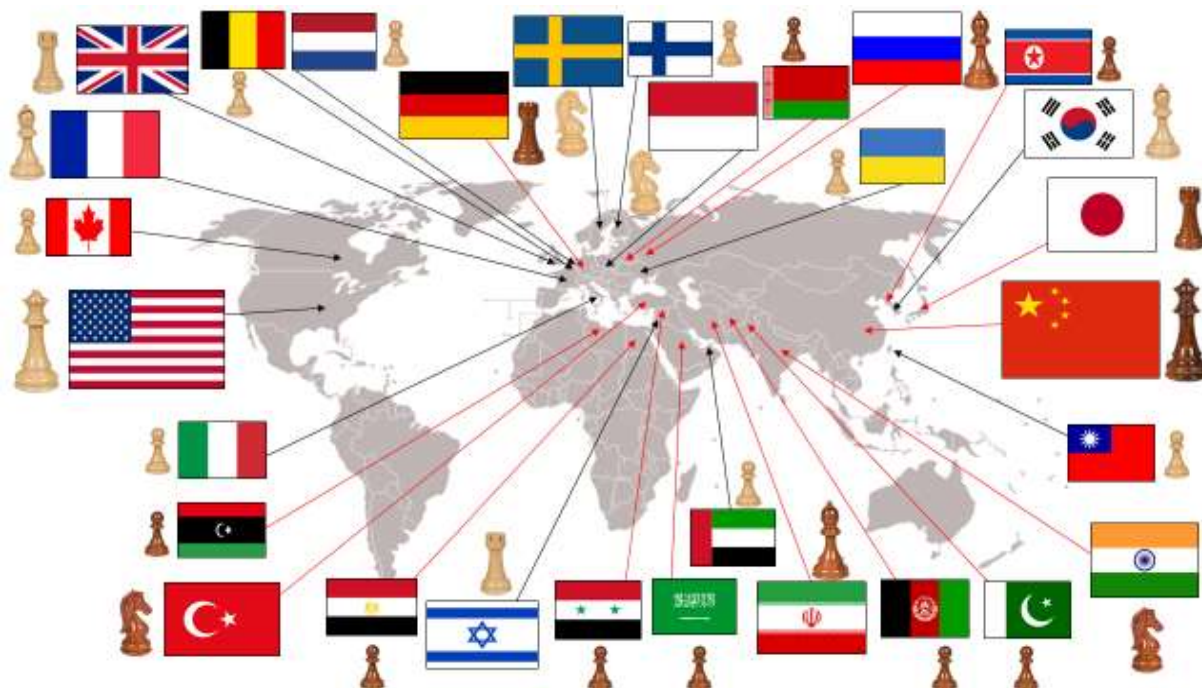
Forrás: saját szerkesztés Brzezinski (1999) nyomán

²⁵ Bár az apokaliptikus Kelet-Közép-Európát fenyegeti, a németek ellen vívott világháborúk harmadik része (az új harmincéves háború) a németeknek az EU-val együtt vesztes pozícióba kényszerítésével még nem ért véget; akárcsak a II. világháborúban a németekkel szövetségben álló Japán esetében, most az Új Selyemút révén a németekkel az oroszok közvetítésével kvázi gazdasági szövetségben álló Kína lesz az a tényező, amely a Csendes-óceáni hadszínterre viszi a III. világháború végső szakaszát.

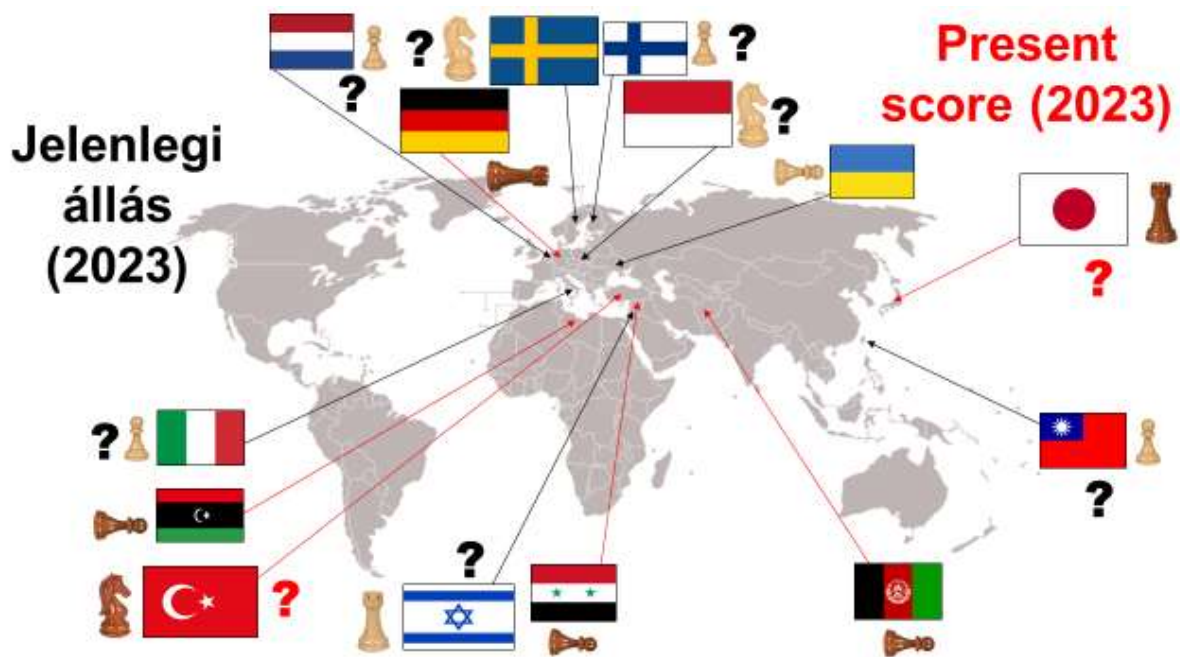
Brzezinski gondolatmenetét követve a sakktáblán (2023-ban) a „kelet” geopolitikai érdekeit képviselő sötét felállítás (amely nem feltétlenül tükröződik a hivatalos külpolitikai elkötelezettségükben) a következő. A tiszték balról jobbra: Japán (bástya), Törökország (ló), Irán (futó), Kína (király és vezér), Oroszország (futó), India (ló) és Németország (bástya). A sötét gyalogok balról jobbra: Egyiptom, Szíria, Pakisztán, Szaúd-Arábia, Afganisztán, Észak-Korea, Belorusz-szia és Líbia.

A „nyugat” geopolitikai érdekeit képviselő világos felállítás a következő. A tiszték balról jobbra: Izrael (bástya), Svédország (ló), Franciaország (futó), USA (király és vezér), Dél-Korea (futó), Lengyelország (ló) és Anglia (bástya). A világos gyalogok balról jobbra: Egyesült Arab Emírátsok, Finnország, Belgium, Kanada, Tajvan, Ukrajna, Olaszország és Hollandia.

A nagy geopolitika sakkjátszma állása 2023-24-ben úgy néz ki, hogy kiütésre került a sötét három gyalogja: Líbia, Szíria (utat nyitva az afrikai és ázsiai migrációnak), valamint a 20 éves amerikai megszállás alól iszlám szélsőséges megszállás alá került, a „világsziget” egyik kulcsfontosságú kapuja, Afganisztán. A sötét egyik értékes tisztje, Németország is kiütésre került (gazdasági vezető szerepe megroppant), holott színleg, a „mainstream” médiában a német bástya a világos oldalán állt. Ezzel szemben a világos eddig csak egy gyalogot veszített: a „világsziget” másik kulcsfontosságú kapuját, Ukrajnát. A hivatalosan világos, de valódi geopolitikai érdekük szerint a sötét (keleti) oldalon álló két tiszt, a japán bástya és a török ló lépéskényszerben áll (az oroszellenes koalíció elvárásai miatt). A világos oldalon lépéskényszerben álló tiszték: az izraeli bástya (palesztin és iráni fenyegetés), valamint a svéd és lengyel ló (semlegesség feladása, illetve oroszellenesség). A világos oldal veszélyeztetett, illetve lépéskényszerben álló gyalogjai: Tajvan (kínai nyomás), Olaszország (migrációs nyomás), Hollandia (belpolitikai feszültség) és Finnország (semlegesség feladása).

A nagy geopolitikai sakktábla figuráinak elhelyezkedése a földrajzi térben

A nagy geopolitikai sakkjátszma 2023-24. évi állása

Forrás: saját szerkesztés

Megállapítható, hogy a Brzezinski-féle nagy geopolitikai sakkjátszmában 2023-24-ben a világos áll jobb pozícióban, jóllehet több figura nem a saját geopolitikai érdekeinek megfelelő színben játszik; elsősorban Németország és Japán. Ugyanakkor Oroszország – ahogy ez már 2019-ben is evidens volt (Czene, 2019) – kiszámíthatatlan „sötét lóként” látszott aktív szerepet vállalni a sakkjátszmában, s mint utóbb, 2022-ben kiderült, egyenesen futóként célozza leütni az ukrán gyalogot...

A sakktabla két vezére, az USA és Kína versenyhelyezete nem egyértelmű: gazdasági növekedés, államadósság, népesség, munkanélküliség, katonai létszám és export tekintetében meggyőző a kínai fölény. Ugyanakkor a népesség felé vonzóbb területeken – mint az életszínvonal, a közösségi média, a világmárkák, az internet posztok, a filmipar és főleg a piac tőkésítése – amerikai fölény tapasztalható (Csizmadia, 2022).

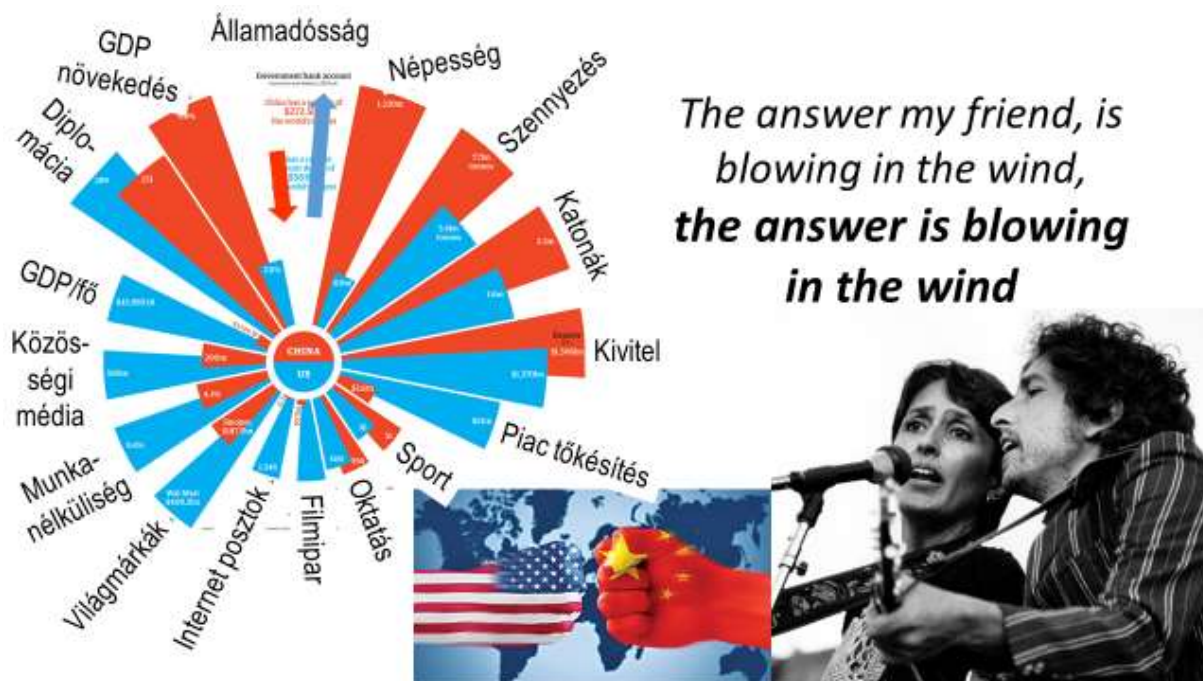
Az apokaliptikus lovasai és a világ nagy sakktablájának sakkfigurái a két nagy erőközpont geopolitikai érdekei mentén fognak mozogni a jelenlegi új harmincéves (világ) háború során a 21. század első harmadában. Is.

Édentől keletre²⁶

Nagy kérdés marad 2024-25-ig, hogy az új harmincéves háború, véget fog-e érni Németország harmadszori térdre kényszerítésével? A háború záróakkordjaként most a világalalomért folyik a harc, egyrészt az USA, és az ázsiai birodalomépítő Japán „örökébe lépett” eurázsiai gazdasági birodalomépítő Kína között. Kérdés, hogy ez a konfliktus egy harmadik, európai – ukrán – kiindulási központú világégéssé fajul, vagy egyensúlyi helyzetbe kerül úgy, hogy az Európai Unió az Amerikai Egyesült Államok eurázsiai „támaszpontjaként” elegendő „ellensúlyt” fog

²⁶ John Steinbeck *East of Eden* c. világsikerű regényének (1952) címe a testvérgyilkos Káinnak az Édenkertből – a kietlen pusztaságba, a magas „életszínvonalú” Édenkertől keletre – történő kiűzetésére utal ...

jelenteni Kínának, amelynek eurázsiai „támaszpontja” Oroszország lehet. Vagyis Nyugat-Európa – benne Németországgal – egy önálló arc nélküli, kevert népeségű amerikai; Kelet-Európa – benne Oroszországgal – pedig egy kínai „bázis” lesz. Ebben megint nagy kérdés, hogy van-e a jelenlegi magyar politikai vezetéshez hasonló államvezetési képesség „nyugat” és „kelet” között, hogy az olló két kése közé szoruló Közép-Európa, benne az elvileg és gazdaságilag még mindig erős Németországgal, el tudja kerülni az olló két kése közötti szétmorzsolódást? Van-e, lehet-e élet az amerikai Édentől keletre? Is.

A két globális nagyhatalom; a 21. században kihívóként megjelenő Kína és az USA versenye. Az amerikai érdeket szolgáló Nyugat-Európa és a kínai érdek képviselőjére kényszerülő Kelet-Európa (Oroszország) közötti ütközőzóna Közép-Európa (az első két világháború „bölcsője”) most a világbéke jövőjének a zálogja lenne – ha akadna a magyarországi politikai vezetéshez hasonló kvalitású békepárti erő a nyugati Édenben és attól keletre.

Forrás: saját szerkesztés; a diagram forrása: <https://elordenmundial.com/wp-content/uploads/2013/12/heartland-china-eeuu.jpg>
Joan Baez és Bob Dylan: Blowing in the Wind

*Yes, and how many times must the cannonballs fly,
Before they're forever banned?
Yes, and how many deaths will it take 'til he knows
That too many people have died?*

Bob Dylan: Blowing in the Wind (1962)

Utószó: van-e élet Édentől keletre?

Van egy középkori, Mátyás király dicsőséges korabeli magyar szólás – latinul – *Extra Hungariam non est vita, et si est vita, non est ita.*²⁷ Ennek analógiáján felmerül, az hogy az euro-atlanti amerikai érdekek²⁸ szuverenitását, identitását, gazdaságát alárendelni látszó Európai Uniótól

²⁷ Magyarországon kívül nincs élet, de ha mégis van, az nem olyan.

²⁸ Amikor „amerikai érdekről” esik szó, az nem feltétlenül az Amerikai Egyesült Államok lakosságának, vagy a mindenkori kormányának az érdeke, hanem az USA-hoz kötődő globális tőkét képviselő ún. „deep state” érdeke.

keletre van-e élet? Létezh-e magas életszínvonal és gazdasági erő a nyugattól keletre? A kérdés költői; Tokiótól a japán, dél-koreai és a kelet-kínai nagyvárosokon át Hongkongig; Szingapúrtól Dubajig látnivaló a gazdasági erő; Belső-Ázsia, Szibéria – a kontinentális „világsziget” – erőforrásokban kimeríthetetlen és kiaknázatlan.

Ennek a – szándéka szerint – ismeretterjesztő tanulmánynak az üzenete, hogy a 20. századi, európai gyökerű két világháborúhoz vezető geopolitikai folyamatok végső euro-atlanti-amerikai mozgató rugója az, hogy a kontinens atlanti kapuitól távol tartott németeket távol tartsa a „világszigettől” is. Ugyanez látszik ismétlődni a 21. század első negyedében, amikor a III. világháború során megint csak a németek által dominált és újfent a „világsziget” erőforrásai felé kacsintgató EU-t kellett/kellene térdre kényszerítenie most már nem az angol világbirodalmi, hanem a globális amerikai érdekeknek. Ezt a mesteri geopolitikának mindig úgy sikerül elérni, hogy a kezdeményező fél, az agresszor, első két esetben a „hun” osztrák, valamint a fasiszta német és japán; harmadszorra a barbár orosz és lehetőleg a kínai legyen. Az amerikai oldal mindhárom esetben megmarad szabadságszerető, nemes békeharcosnak, hogy világháborúban győzze le a gonoszt. Sajnos, hogy az Európai Unióban jelenleg csak egyetlen egy olyan politikus van, aki képes lenne elejét venni a III. világháború kelet-közép-európai apokalipszisének. Aki 2024 júliusban az EU soros elnökeként képes volt olyan békemisszióra, melynek állomásai önmagukért beszélnek a geopolitika nyelvén: **Kijev**, a „szívterület” nyugati sávjában kitört háború szenvedő alanya. **Moszkva**, a *de facto* háború kezdeményezője, a „szívterület” központja. Az azerbajdzsáni **Susa**, a Türk Államok Szervezete csúcstalálkozójának helyszíne – a „világsziget” politikai központja. **Washington D.C.**, az amerikai világuralom diplomácia központja.

Ha sikerülne az apokalipszist most elkerülni annak ára az, hogy a „világsziget” központi része orosz és kínai befolyás alá kerül. A „világsziget” előszobája, a „szívterület” megmarad orosz fennhatóság alatt. Ukrajna területeket veszít – és euro-atlanti szempontból hiába haltak meg ukrán férfiak százai, viszont nyugaton új lendületet vesz a háborús gazdasági konjunktúra. Kialakul az új hidegháború korszaka az USA és Kína között. Kiderül, hogy van-e élet az Édentől keletre.

Ha viszont nem sikerülne az apokalipszist most elkerülni annak ára az, hogy a kelet-közép-európai EU tagállamok Finnországtól Bulgáriáig, továbbá a kelet-európai nem EU-tag országok – teljesen elpusztulnak. Oroszország szétesik. Kína és az USA között kitör a belső-ázsiai és a csendes-óceáni háború, amely néhány év leforgása alatt tömeges sugárbetegség pandémiával és mutációk milliárdjaival a kihalás szélére sodorja a jelenlegi emberiséget. Kiderül, hogy nem csak Édentől keletre nincs élet, de magában az Édenkertben sem.

Források

- Brezinski, Z. 1999. A nagy sakktabla. Amerika világhéghatalma és geostratégiai feladatai – Európa Könyvkiadó. ISBN 963-07-6533-0 Budapest 314 p
- Czene G. 2019. Oroszország, mint geopolitikai entitás az amerikai geopolitikai szakértők szemszögéből = Nemzetbiztonsági Szemle 7.1. pp 18-30 Letöltés: https://epa.oszk.hu/02500/02538/00028/pdf/EPA02538_nemzetbiztonsagi_szemle_2019_01_018-030.pdf
- Csizmadia N. 2022. Geofúzió – térszerkezet és geopolitika. In: Baksay G. – Matolcsy Gy. – Virág B. (szerk.) Új, fenntartható közgazdaságtan, globális vitairat. Magyar Nemzeti Bank ISBN 978-615-5318-51-1 Budapest pp 241-250.

- EUROSTAT 2021. https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/product/-/asset_publisher/VWJkHuaYvLIN/content/id/13974562/pop_up
- Friedmann, G. 2015. A következő évtized. Birodalom és köztársaság egy változó világban – New Wave Media, ISBN 978-963-12-2442-9 Budapest. 264 p.
- Mackinder, H. J. 1907. Our own Islands; an Elementary Study in Geography – G. Philip. London, 298 p.
- Mackinder, H. J. 1919. Democratic Ideals and Reality – k National Defence University Press, Washington D.C. 213 p. Letöltés: https://www.files.ethz.ch/isn/139619/1942_democratic_ideals_reality.pdf
- Matolcsy Gy. 2020. Amerikai Birodalom vs. Európai Álom. Az euró kudarca (2. bővített kiadás) – Pallas Athéné Könyvkiadó, Budapest 400 p. ISBN 978-615-5884-67-2 Letöltés: <https://voiz.hu/hangoskonyv/matolcsy-gyorgy-amerikai-birodalom-vs-europai-alom>
- Matolcsy Gy. 2022a. Az idő mintázatai. Az 1940-es és az 1970-es évek újra élése – Pallas Athéné Könyvkiadó, ISBN 978-963-573-169-5, Budapest 184 p.
- Matolcsy Gy. 2022b. A harmadik évtized = Magyar Nemzet, 2022.03.21. Letöltés: <https://magyarnemzet.hu/pc/19/2022/03/matolcsy-gyorgy-a-harmadik-evtized>
- Tózsá I. 2016. Afrika prognózis Az afrikai országok földrajzi kohéziója = Polgári Szemle 12. 4.6. pp. Letöltés: https://adoc.pub/afrika-prognosis-az-afrikai-orszagok-fldrajzi-kohezioja.html#google_vignette
- Tózsá I. 2022. A világháborúk sakktablái = Magyar Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Műhely e-ISSN 2939-516X, 4. Letöltés: https://start.uni-neumann.hu/telemarket/kiadvanyok/2022-4/17_Tozsa.pdf
- Tózsá I. 2023. A „halálzóna” földrajza Magyarországon = Magyar Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Műhely e-ISSN 2939-516X, 9. Letöltés: https://start.uni-neumann.hu/telemarket/kiadvanyok/2023-2/15_Tozsa.pdf
- Wellerstein, A. 2012. Nukemap. Alkalmazás letöltése: <https://alexwellerstein.com/projects/nukemap/>